

Briselē, 10.1.2017.
COM(2016) 824 final

2016/0403 (COD)

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,
ar ko ievieš Eiropas pakalpojumu e-karti un saistīto administratīvo nodrošinājumu

(Dokuments attiecas uz EEZ)

{SWD(2016) 439 final}
{SWD(2016) 442 final}

PASKAIDROJUMS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

• Priekšlikuma pamatojums un mērķi

Tā kā pakalpojumi nodrošina aptuveni 70 % no ES IKP un nodarbinātības, ES pakalpojumu tirgu konkurētspējas veicināšanai ir izšķiroša nozīme, lai radītu darbvietas un veicinātu izaugsmi ES. Ar Pakalpojumu direktīvu, ko pieņēma 2006. gadā, tika ieviesti vispārīgi noteikumi, kas veicina pakalpojumu sniedzēju uzņēmējdarbību un to spēju piedāvāt pakalpojumus pāri robežām vienotajā tirgū. Direktīva rosināja vairākas reformas ES dalībvalstīs, kā rezultātā desmit gadu laikā ES IKP palielinājās par aptuveni 0,9 %.

Taču joprojām vēl nav pilnīgi izmantots liels izaugsmes veicināšanas un darbvietu radīšanas potenciāls. ES pakalpojumu tirgus iegūtu no straujāka produktivitātes pieauguma un efektīvākas resursu pārdales. Pakalpojumu pārrobežu tirdzniecības un ieguldījumu līmenis joprojām ir zems. To atlikušo šķēršļu pārvarēšana, kuri traucē aktīvākai pārrobežu darbībai pakalpojumu jomā, palīdzēs stiprināt konkurenci, kas savukārt nodrošinās lielākas izvēles iespējas un labākas cenas patērētājiem, kā arī intensīvāku inovāciju. Ja šo šķēršļu mazināšanai izmanto regulējumu, ko jau piedāvā Pakalpojumu direktīva, rodas iespēja vēl par 1,7 % palielināt ES IKP¹. Turklāt labāk funkcionējoši pakalpojumu tirgi pozitīvi ietekmēs rūpniecības konkurētspēju, jo ES rūpniecības nozare ir nozīmīgs pakalpojumu pircējs un tiešais lietotājs. Faktiski pakalpojumi veido 40 % no gatavā rūpniecības izstrādājuma vērtības ES. Tādējādi labi funkcionējoši pakalpojumu tirgi ir konkurētspējīgas ražošanas nozares priekšnosacījums.

Minēto iemeslu dēļ Eiropadome uzsvēra, ka “dziļāka un taisnīgāka vienotā tirgus panākšanai būs liela nozīme jaunu darbvietu radīšanā, produktivitātes veicināšanā un investīcijām un inovācijai pievilcīgas vides nodrošināšanā”². Labāk funkcionējošs iekšējais tirgus ir viena no desmit Eiropas Komisijas prioritātēm. Komisija savā Vienotā tirgus stratēģijā, ko tā pieņēma 2015. gada oktobrī, paziņoja par virkni pasākumu, lai vienoto pakalpojumu tirgu bez robežām padarītu par realitāti³. Mērķis ir skaidrs, proti, mazināt šķēršļus, lai atvieglotu pakalpojumu sniedzējiem jaunu uzņēmējdarbības iespēju izmantošanu, vienlaikus garantējot kvalitatīvus pakalpojumus patērētājiem. Šis priekšlikums atbilst Vienotā tirgus stratēģijai.

Pakalpojumu direktīva rada līdzsvarotu tiesisko regulējumu minētā mērķa sasniegšanai. Tā nodrošina, ka dalībvalstu regulējums nav diskriminējošs, ir pamatots un samērīgs, lai tiktu sasniegti sabiedrības interešu mērķi. Turklāt Pakalpojumu direktīvā izvirzīta prasība dalībvalstīm mazināt administratīvos šķēršļus, kas praksē liedz pakalpojumu sniedzējiem veikt darbību pāri robežām. Šis priekšlikums neietekmēs nedz Pakalpojumu direktīvu, nedz arī būtiskos principus, ko tā paredz.

Šie principi, kas ieviesti ar Pakalpojumu direktīvu, ir nodrošinājuši panākumus virzībā uz labāk funkcionējošiem ES pakalpojumu tirgiem. Taču vienlaikus vairākās būtiskās pakalpojumu nozarēs joprojām pastāv šķēršļi vienotā tirgus integrācijas uzlabošanai. Tas īpaši attiecas uz vairākām uzņēmējdarbības pakalpojumu jomām un būvniecības nozari, kurās pakalpojumu sniedzējiem bieži vien ir apgrūtināta uzņēmējdarbības iespēju izmantošana citās

¹ Eiropas Komisija, “Pētījuma par Pakalpojumu direktīvas ekonomisko ietekmi atjauninājums”, 2015. gads.

² Eiropadomes secinājumi, 2016. gada 28. jūnijs.

³ Komisijas paziņojums “Vienotā tirgus pilnīgošana — plašākas iespējas cilvēkiem un uzņēmējdarbībai”, 2015. gada 28. oktobris.

dalībvalstīs. Paplašinot savu darbību citās valstīs, tie saskaras ar administratīviem šķēršļiem. Šāda situācija apstiprinājās, veicot vērienīgu komunikāciju ar pakalpojumu sniedzējiem⁴.

Pakalpojumu sniedzēji, izvērsot darbību citās valstīs, saskaras ar administratīviem sarežģījumiem. Tie ietver skaidrības trūkumu attiecībā uz to, kā nodrošināt atbilstību spēkā esošajiem noteikumiem, kuri attur uzņēmumus, jo īpaši MVU, no centieniem izmantot uzņēmējdarbības iespējas citās dalībvalstīs. Pakalpojumu sniedzēji atzīst, ka ir sarežģīti iegūt informāciju par piemērojamām regulatīvajām prasībām un procedūrām, kas jāievēro, lai piekļūtu citas dalībvalsts tirgum. Turklāt dalībvalstu noteikumos bieži vien ņemtas vērā tikai situācijas attiecīgajā dalībvalstī, neprecizējot, kā tie būtu jāpiemēro pakalpojumu sniedzējiem no citām ES dalībvalstīm. Tādējādi pakalpojumu sniedzējiem, kas cenšas nodrošināt pastāvīgu klātbūtni citā dalībvalstī vai īslaicīgi sniegt pārrobežu pakalpojumus, bieži vien ir grūti saprast, kuri noteikumi jāpiemēro un kā tas darāms. Dažādu dalībvalstu administratīvo formalitāšu ievērošana bieži vien ir sarežģīta un rada lielas izmaksas pakalpojumu sniedzējiem.

Tādēļ Eiropas pakalpojumu e-kartes mērķis ir mazināt administratīvo sarežģītību pakalpojumu sniedzējiem, kas vēlas paplašināt savu darbību citās dalībvalstīs. Vienlaikus tā nodrošinās iespēju dalībvalstīm piemērot pamatotu regulējumu. E-karte tiks piedāvāta pakalpojumu sniedzējiem, pamatojoties uz brīvprātības principu, kā alternatīvs risinājums, lai pierādītu atbilstību piemērojamiem valstu noteikumiem. Eiropas pakalpojumu e-karte ļauj pakalpojumu sniedzējiem izmantot pilnīgi elektroniski izpildāmu ES līmeņa procedūru, lai nokārtotu formalitātes darbības paplašināšanai ārvalstīs, tādējādi nodrošinot tiem lielāku juridisko noteiktību un būtiski samazinot administratīvo sarežģītību. E-karte ļaus pakalpojumu sniedzējiem izvairīties no administratīvajiem šķēršļiem, piemēram, mazinās neskaidrības par to, kuras prasības jāizpilda, novērsīs nepieciešamību aizpildīt atšķirīgas veidlapas citās valodās, kā arī vajadzību tulkot, apliecināt un autentificēt dokumentus un veikt neelektroniskas procesuālās darbības. Izmaksu ietaupījumi saistībā ar formalitātēm, ko aptver e-kartes procedūra, salīdzinājumā ar pašreizējo situāciju būtu ievērojami un, iespējams, sasniegtu 50 % vai pat vairāk⁵.

Ja pakalpojumu sniedzējs plānos īslaicīgi sniegt pārrobežu pakalpojumu, e-karti izdos izcelsmes dalībvalsts. Uzņēmējām dalībvalstīm būtu iespēja iebilst pret e-kartes izdošanu gadījumos, kad to atļauj Pakalpojumu direktīva, pamatojoties uz tās 16. pantā izklāstītajiem sevišķi svarīgiem iemesliem saistībā ar sabiedrības interesēm. Izdotā e-karte ļautu pakalpojumu sniedzējam īslaicīgi sniegt pakalpojumus pāri robežām uzņēmējā dalībvalstī. Uzņēmēju dalībvalstu tiesības pieņemt lēmumu noraidīt Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikumu attiecīgi paliks nemainīgas, kā to paredz Pakalpojumu direktīvas 16. pants.

Ja pakalpojumu sniedzējs plānos sniegt pakalpojumus ar filiāles, aģentūras vai biroja starpniecību citā dalībvalstī, e-karti izdos uzņēmēja dalībvalsts. Šādā gadījumā pakalpojumu sniedzējam tomēr būtu jāpieprasa e-karte savas izcelsmes valsts iestādēm, kuras pārbaudītu, vai pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību attiecīgās valsts teritorijā atbilstīgi piemērojamiem noteikumiem. Otrajā posmā izcelsmes dalībvalstu iestādes sāks procedūru kopā ar attiecīgo uzņēmējas valsts pārvaldes iestādi, lai pēdējā varētu pārbaudīt, vai pakalpojumu sniedzējs, kas iesniedzis pieteikumu, atbilst savas uzņēmējas valsts regulatīvajām prasībām saskaņā ar Pakalpojumu direktīvu. Tādējādi nebūtu nevienlīdzīgas

⁴ Tostarp deviņus darbseminārus, ko organizēja Komisija kopā ar pakalpojumu sniedzējiem pārrobežu reģionos.

⁵ Komisijas dienestu darba dokuments "Ietekmes novērtējums, kas pievienots priekšlikumam Eiropas Parlamenta un Padomes regulai, ar ko ievieš Eiropas pakalpojumu e-karti un saistīto administratīvo nodrošinājumu", 2017. gads.

attieksmes pret vietējiem un ārvalstu pakalpojumu sniedzējiem. Izdotā e-karte ļautu tās turētājam sniegt pakalpojumus ar pakārtotās struktūras (filiāles, aģentūras vai biroja) starpniecību attiecīgajā uzņēmējā dalībvalstī.

Ierosme par Eiropas pakalpojumu e-karti ir līdzīga Eiropas profesionālās kartes (*EPC*) koncepcijai, kas dalībvalstu iestādēm jau ir zināma. *EPC* kļuva pieejama 2016. gada janvārī — izvēlētie speciālisti, uz kuriem šī karte attiecas, to aktīvi izmanto, un tas parāda, ka šāda veida vienkāršošanas mehānisms nodrošina praktiskus ieguvumus tā lietotājiem. Gan Eiropas pakalpojumu e-karte, gan arī *EPC* ir brīvprātīgi izpildāmas elektroniskās procedūras, ko izmanto ES līmenī. Eiropas pakalpojumu e-kartes izmantošana pakalpojumu sniedzējiem ir brīvprātīga. Pieteikuma iesniedzēja izcelsmes valsts iestāde veic vienotā kontaktpunkta funkciju. Turklāt abu sistēmu darbības pamatā ir iepriekš noteiktas un saistošas darbplūsmas sadarbībai starp izcelsmes un uzņēmēju dalībvalsti, kuras īsteno, izmantojot pašreizējo Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (*IMI*), kas izveidota saskaņā ar *IMI* regulu⁶.

Taču abām sistēmām ir atšķirīgi mērķi. *EPC* veicina pakalpojumu sniegšanu pāri robežām, atzīstot fizisku personu kā darba ņēmēju vai pašnodarbinātu pakalpojumu sniedzēju profesionālo kvalifikāciju saskaņā ar Profesionālo kvalifikāciju direktīvu (*PKD*).

Eiropas pakalpojumu e-karte nodrošina, ka tiek izpildīts daudz vairāk prasību. Šī e-karte būtu pieejama gan pašnodarbinātām fiziskām personām, gan arī uzņēmumiem, kas vēlas sniegt pakalpojumus citā dalībvalstī. Atšķirībā no *EPC* Eiropas pakalpojumu e-karte piedāvātu arī tehniskās iespējas, lai atvieglotu administratīvo formalitāšu kārtošanu saistībā ar darbinieku norīkošanu darbā to dalībvalstu teritorijā, kuras Komisijai paziņojušas par savu vēlmi izmantot *IMI* šajā nolūkā. Šī iespēja izmantot *IMI* nekādā ziņā nemainīs Direktīvā 2014/67/ES izklāstīto piemērojamo noteikumu būtību. Ir ietverti arī noteikumi, lai atvieglotu apdrošināšanas seguma iegūšanu pāri robežām sniegtajiem pakalpojumiem.

E-karte ietvertu prasības saskaņā ar Pakalpojumu direktīvu un attiecīgi neattiektos uz tādām jomām kā nodokļi, darbaspēks un sociālais nodrošinājums. Tomēr dalībvalstu iestādes nepieprasīs e-kartes turētājam sniegt jebkādu informāciju, kas jau ir ietverta e-kartē, lai veiktu procedūras vai formalitātes, kas attiecas uz pakalpojumu sniedzēju, saistībā ar publiska līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu, metu konkursu vai koncesijām, meitasuzņēmumu izveidi vai filiāļu reģistrāciju saskaņā ar uzņēmējdarbības tiesībām un reģistrāciju obligātajās sociālās apdrošināšanas shēmās.

Eiropas pakalpojumu e-karte pirmajā posmā attiektos uz uzņēmējdarbības un būvniecības pakalpojumiem tiktāl, ciktāl attiecīgie darbības veidi jau ietilpst Pakalpojumu direktīvas piemērošanas jomā. Abas nozares ir ļoti būtiskas ES ekonomikai⁷. Pakalpojumu sniedzēji būvniecības vai uzņēmējdarbības pakalpojumu nozarē bieži vien saskaras ar lielu administratīvo sarežģītību, paplašinot savu darbību ārvalstīs. Turklāt produktivitātes pieaugums pēdējā desmitgadē ir bijis ļoti zems abās nozarēs un pārrobežu tirdzniecība un ieguldījumi ir ierobežoti. Lielāka pārrobežu konkurence palīdzētu saglabāt un uzlabot abu nozaru konkurētspēju.

Šajā priekšlikumā ir ietvertas arī pārskatīšanas klauzulas, kas ļautu nākotnē izvērtēt Eiropas pakalpojumu e-kartes lietderību, tostarp ņemot vērā formalitāšu ievērošanu saistībā ar darba ņēmēju norīkošanu darbā un to dalībvalstu pieredzi, kuras, iespējams, izvēlējušās izmantot šī

⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2008/49/EK ("*IMI* regula") (OV L 316, 14.11.2012., 1. lpp.).

⁷ Saskaņā ar *Eurostat* abas nozares veido 20 % no ES IKP un nodarbinātības.

regulas projekta 6. panta 3. punktā paredzēto iespēju attiecīgās formalitātes kārtot ar elektroniskās platformas, kas pievienota *IMI*, starpniecību.

- **Atbilstība spēkā esošajiem noteikumiem šajā politikas jomā**

Šī regula tiek piedāvāta kopā ar direktīvu. Regula paredz ieviest Eiropas pakalpojumu e-karti, negrozot pamatā esošos ES noteikumus. Tā paredz izveidot mehānismus, kas pieejami pakalpojumu sniedzējiem ES. Turklāt tā atvieglo jautājumu risināšanu saistībā ar tāda pakalpojumu sniedzēja apdrošināšanas segumu, kurš veic darbību pāri robežām. Direktīva nosaka Eiropas pakalpojumu e-kartes tiesisko un darbības regulējumu, cita starpā reglamentējot atbilstības nosacījumus, izcelsmes un uzņēmējas dalībvalsts kompetenci, Eiropas pakalpojumu e-kartes derīgumu un tās anulēšanas vai darbības apturēšanas nosacījumus.

Šī regula paredz pilnīgi saglabāt spēkā esošos ES noteikumus par sociālajiem jautājumiem, nodarbinātības apstākļiem (jo īpaši par darba ņēmēju norīkošanu, darba ņēmēju tiesībām un sociālo pīlāru), kā arī par veselību, drošību un vides aizsardzību. Regula šajā saistībā neparedz mainīt pašreizējos aizsardzības pasākumus, nedz arī apšaubā tos. E-karte sniegtu papildu informāciju par uzņēmumu. Nekādā ziņā netiktu skartas dalībvalstu tiesības veikt pārbaudes uz vietas. Noteikumi par darba ņēmēju norīkošanu darbā saskaņā ar Direktīvu 96/71/EK un Direktīvu 2014/67/ES arī turpmāk būs spēkā saistībā ar Eiropas pakalpojumu e-kartes izmantošanu, taču, lai panāktu atbilstību šiem noteikumiem, tiks nodrošinātas arī citas iespējas. Ja dalībvalstis ir izveidojušas procedūras, kas atbilstīgi Direktīvas 2014/67/ES 9. pantam iesniedzamo deklarāciju par darba ņēmēju norīkošanu darbā ļauj aizpildīt elektroniski, Eiropas pakalpojumu e-karte nodrošina tās turētājam saikni ar attiecīgajām valstu procedūrām. Ja uzņēmējas dalībvalsts ir paziņojusi Komisijai, ka iespēja iesniegt deklarāciju elektroniski būtu izmantojama darba ņēmēju norīkošanai darbā tās teritorijā, pakalpojumu sniedzēji, kuriem ir Eiropas pakalpojumu e-karte, var arī iesniegt deklarāciju elektroniskajā platformā, kas pievienota *IMI*.

Priekšlikums par Eiropas pakalpojumu e-karti papildina citas politikas iniciatīvas saistībā ar pakalpojumiem, kuras paziņotas Vienotā tirgus stratēģijā, un tādējādi palīdz novērst šķēršļu rašanos pārrobežu pakalpojumu sniegšanai dalībvalstu līmenī. Šajā saistībā tas papildina Komisijas priekšlikumu [XX] Direktīvai, ar ko paredz īstenot reformu procedūrā, kuru dalībvalstis izmanto, lai paziņotu atļauju piešķiršanas sistēmas un prasības saistībā ar pakalpojumiem.

Šo priekšlikumu papildinās arī Vienotās digitālās vārtejas iniciatīva, kas paziņota Vienotā tirgus stratēģijā 2017. gadam. Šī vārteja, par kuru sabiedriskā apspriešana notika 2016. gada rudenī, tiks izmantota, lai novērstu pašreizējo informācijas trūkumu uzņēmumiem un iedzīvotājiem, integrējot, pilnīgojot un uzlabojot attiecīgo ES un dalībvalstu līmeņa informāciju tiešsaistē. Tā nodrošinās arī sasaisti ar atbalsta dienestiem. Turklāt šīs vārtejas mērķis būs turpināt digitalizēt dalībvalstu procedūras, kas ir būtiskas iedzīvotājiem un uzņēmumiem, kuri izmanto savas tiesības vienotajā tirgū. Paredzams, ka Vienotās digitālās vārtejas tvērums būs plašāks un ietvers ne tikai nozares, uz kurām attiecas šī iniciatīva.

Savukārt Eiropas pakalpojumu e-kartei būtu jāpiedāvā pilnīgi saskaņots un standartizēts instruments pakalpojumu sniegšanai pāri robežām, samazinot atbilstības izmaksas konkrētos pakalpojumu tirgos, kuros galvenokārt pārstāvēti MVU. Tā palīdz vienkāršot administratīvās procedūras, jo tiek iesaistīta dalībvalsts, kas ir pakalpojumu sniedzēja izcelsmes valsts, taču šī (izcelsmes) dalībvalsts nevar noteikt prasības, kas pakalpojumu sniedzējam jāizpilda citās dalībvalstīs. Saskaņā ar Eiropas pakalpojumu e-kartes noteikumiem šīs citas dalībvalstis

sniedz informāciju un nodrošina atbilstību, pamatojoties uz iepriekš noteiktu un pilnīgi standartizētu darbplūsmu. Vienotā digitālā vārteja tiks sasaistīta ar šo procedūru un ļaus vieglāk atrast tās izmantotājus.

Eiropas pakalpojumu e-kartes īstenošana tiks pilnīgi saskaņota ar Vienotās digitālās vārtejas projekta attīstību, kā arī tiks ņemti vērā principi, kas izklāstīti e-pārvaldes rīcības plānā (jo īpaši tādi principi kā digitalitāte, sadarbspēja, pārrobežu princips, vienreizējas iesniegšanas princips un “iekļaujošs pēc noklusējuma”)⁸.

Visbeidzot, šis priekšlikums papildina Komisijas izpildes politiku, ko tā vienlaikus īsteno, lai mazinātu nepamatotus vai nesamērīgus dalībvalstu ierobežojumus attiecībā uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu brīvu sniegšanu.

Šīs regulas īstenošanu atbalstīs Iekšējā tirgus informācijas sistēma (*IMI*), kas izveidota saskaņā ar *IMI* regulu⁹. Kopš 2011. gada *IMI* var izmantot aptuveni 5000 iestāžu; par *IMI* darbību pastāvīgi tiek veiktas lietotāju aptaujas, un tā pierādījusi savu potenciālu saistībā ar Eiropas profesionālo karti, ko ieviesa 2016. gada janvārī.

- **Atbilstība citām Savienības politikas jomām**

Priekšlikums ieviest Eiropas pakalpojumu e-karti saskaņā ar šo regulu un ierosinātā direktīva ir pilnīgi atbilstīgi vairākām citām Savienības politikas jomām, jo īpaši politikas jomām ar tādiem pašiem mērķiem, proti, panākt administratīvo vienkāršošanu un mazināt prasības pakalpojumu sniedzējiem.

Ar dokumentiem saistīto formalitāšu vienkāršošana lielā mērā atbilstu risinājumiem, ko ieviesīs saskaņā ar Regulu (ES) 2016/1191 par iedzīvotāju brīvas pārvietošanās veicināšanu, vienkāršojot dažu publisko dokumentu uzrādīšanas prasības Eiropas Savienībā¹⁰.

Profesionālo kvalifikāciju atzīšanas jomā līdzīgs mehānisms administratīvās vienkāršošanas veicināšanai, proti, iepriekš minētā Eiropas profesionālā karte, tika ieviests 2013. gadā un kopš 2016. gada janvāra ir pieejams konkrētām profesijām (medmāsām, farmaceitiem, fizioterapeitiem, kalnu gidiem un nekustamā īpašuma aģentiem). Lai izvairītos no dublēšanās riska, šis priekšlikums nodrošina, ka speciālisti, kas drīkst pieteikties Eiropas profesionālajai kartei, nevar iegūt Eiropas pakalpojumu e-karti.

Īstenojot Eiropas pakalpojumu e-kartes procedūru koordinējošās iestādes un kompetentās iestādes izmanto visas pieejamās valstu reģistru savstarpējās savienojamības sistēmas, tostarp uzņēmējdarbības reģistru savstarpējo savienojamību (*BRIS*) saskaņā ar Direktīvu 2009/101/EK un maksātnespējas reģistru savstarpējo savienojamību saskaņā ar Regulu (ES) 2015/848, pirms tās izmanto jebkādu citu līdzekļu, lai iegūtu vai pārbaudītu iepriekš iegūtu informāciju šīs procedūras īstenošanai.

⁸ ES e-pārvaldes rīcības plāns 2016.–2020. gadam. Pārvaldes digitalizēšanās paātrināšana, COM(2016) 179.

⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2008/49/EK (“*IMI* regula”) (OV L 316, 14.11.2012., 1. lpp.).

¹⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 6. jūlija Regula (ES) 2016/1191 par iedzīvotāju brīvas pārvietošanās veicināšanu, vienkāršojot dažu publisko dokumentu uzrādīšanas prasības Eiropas Savienībā, un grozījumiem Regulā (ES) Nr. 1024/2012 (OV L 200, 26.7.2016., 1. lpp.).

2. JURIDISKAIS PAMATS, SUBSIDIARITĀTE UN PROPORCIONALITĀTE

• Juridiskais pamats

Uz šo likumdošanas pasākumu attiecas dalītā kompetence saskaņā ar LESD 4. panta 2. punkta a) apakšpunktu. Tās mērķis ir veicināt uzņēmējdarbības veikšanu un pakalpojumu sniegšanu, paredzot pasākumus attiecībā uz tādu tiesību aktu noteikumu tuvināšanu, kuru mērķis ir iekšējā tirgus darbība. Šīs regulas pamatā ir LESD 114. pants, kas ir vispārīgs juridiskais pamats šādu pasākumu pieņemšanai.

• Subsidiaritāte (jomā, kas nav Savienības ekskluzīvā kompetencē)

Šā tiesību akta priekšlikuma vispārīgais mērķis ir nodrošināt netraucētu ES vienotā pakalpojumu tirgus darbību, neaprobežojoties tikai ar vienas dalībvalsts teritoriju, bet aptverot visu Eiropas Savienību. Ņemot vērā ES vienotā tirgus transnacionālās iezīmes, kā arī nepieciešamību pēc iespējas saskaņotāk risināt pārrobežu situācijas, ir jāizmanto pašreizējais IT rīks, kas darbojas visā ES, proti, *IMI*, jo tas ir efektīvs risinājums, ko var nodrošināt vienīgi ES līmeņa rīcība.

• Proporcionalitāte

Ar šo regulu ieviestie pasākumi ir proporcionāli tajā izvirzītajam mērķim turpināt integrēt pakalpojumu tirgus ES līmenī, nodrošinot lielāku tirgus dinamiku un pārrobežu konkurenci. Tie ir proporcionāli arī mērķiem uzlabot pārredzamību, mazināt izmaksas un vienkāršot procedūras, ko dalībvalstis piemēro pakalpojumu sniedzējiem pārrobežu situācijās, jo īpaši procedūras, ko piemēro attiecībā uz darbinieku norīkošanu darbā un attiecībā uz profesionālās atbildības apdrošināšanu. Turklāt direktīvas pamatā ir *IMI* — pašreizējais ES līmeņa IT instruments, ko finansē no ES budžeta un ko jau izmanto dalībvalstu pārvaldes iestādes. Lai īstenotu šo ES līmeņa procedūru, būs jāveic tikai nelielas izmaiņas *IMI*, un tas radīs ierobežotas izmaksas ES un dalībvalstu līmenī. Šīs ierobežotās izmaksas ir izvērtētas attiecībā uz līdzīgām pašreizējām procedūrām, piemēram, Eiropas profesionālo karti.

Šie pasākumi nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, lai risinātu noskaidrotās problēmas un sasniegtu noteiktos mērķus. Lai gan ES līmeņa procedūrā ir aktīvi jāiesaistās dalībvalstu pārvaldes iestādēm, gaidāmais dalībvalstu finansiālais devums būs ierobežots, jo tiks izmantota Iekšējā tirgus informācijas sistēma — jau esoša platforma, kas izveidota, izmantojot ES finansējumu. Turklāt iespējas, ko nodrošinās Eiropas pakalpojumu e-kartes izmantošana, proti, konkurences palielināšana pakalpojumu tirgos ar lielāku skaitu tirgus dalībnieku, kā arī papildu apgrozījums, pozitīvi ietekmēs ekonomiku dalībvalstīs.

Eiropas pakalpojumu e-kartes izmantošana pakalpojumu sniedzējiem būs brīvprātīga.

• Instrumenta izvēle

Šī regulas pamatā ir LESD 114. pants. Tā ietver noteikumus, kas veicinās iespējas dibināt pakārtotas struktūras un brīvību sniegt pakalpojumus, kā arī veikt īslaicīgas pārrobežu darbības. Pamatojoties uz šo Līguma noteikumu, regula arī ievieš praktiskus rīkus profesionālās atbildības apdrošināšanai, kurus pakalpojumu sniedzēji cenšas izmantot saistībā ar savas darbības izvēršanu citās valstīs.

3. EX POST IZVĒRTĒJUMU, APSPRIEŠANĀS AR IEINTERESĒTAJĀM PERSONĀM UN IETEKMES NOVĒRTĒJUMU REZULTĀTI

• Ex post izvērtējumi / spēkā esošo tiesību aktu atbilstības pārbaude

Izstrādājot šo priekšlikumu, Komisija ir padziļināti izvērtējusi Pakalpojumu direktīvu. Šis izvērtējums parādīja, ka Pakalpojumu direktīvas īstenošana līdz šim ir bijusi tikai daļēji

efektīva. Pakalpojumu direktīva ir spējusi nodrošināt papildu izaugsmi, jo dalībvalstīs ir īstenotas reformas. Tomēr pakalpojumu sniedzēji galvenajās pakalpojumu nozarēs (piemēram, uzņēmējdarbības pakalpojumu un būvniecības nozarē) joprojām saskaras ar ievērojamu daudzumu šķēršļu. Turklāt sistēma administratīvās sadarbības nodrošināšanai dalībvalstu starpā nenodrošina visus gaidītos ieguvumus. Padziļinātas analīzes laikā, ko veica, lai izvērtētu vienoto kontaktpunktu darbību un izmantojamību, tika secināts, ka lielākā daļa vienoto kontaktpunktu vēl nav nodrošinājusi gaidīto pārvaldes vienkāršošanu saistībā ar pārrobežu pakalpojumu īslaicīgu sniegšanu vai uzņēmumu dibināšanu.

Turklāt Komisijas izvērtējums atklāja, ka dalībvalstis piemēro ļoti neviendabīgu pieeju attiecībā uz apdrošināšanas pienākumiem un piekļuvi apdrošināšanai pakalpojumu sniegšanas jomā, tādējādi apgrūtinot un sadārdzinot pakalpojumu sniedzējiem iespēju iegādāties apdrošināšanas segumu saistībā ar pārrobežu pakalpojumu, jo īpaši uzņēmējdarbības un būvniecības pakalpojumu, sniegšanu.

Visi šie atlikušie šķēršļi kaitē pārrobežu tirdzniecības attīstībai un ieguldījumiem pakalpojumu jomā.

- **Apspriešanās ar ieinteresētajām personām**

Komisija vairākkārt ir veikusi analīzi un apspriedes, lai iegūtu pierādījumus par atlikušajiem šķēršļiem pilnīgi funkcionējoša pakalpojumu vienotā tirgus izveidei, pievēršot lielāku vērību spēkā esošo noteikumu praktiskajai ietekmei. Ir veikts ekonomiskais novērtējums, lai izvērtētu dalībvalstu reformu ietekmi pakalpojumu tirgos, kā arī pakalpojumu sniedzēju piekļuvi apdrošināšanai. Turklāt Vienotā tirgus foruma ietvaros 2014., 2015. un 2016. gadā tika organizēti ieinteresēto personu darbsemināri. Šajos darbsemināros tika runāts par mazo un vidējo uzņēmumu problēmām saistībā ar attīstības iespējām pārrobežu reģionālajos tirgos vai par īpašām problēmām pakalpojumu nozarēs (galvenokārt uzņēmējdarbības pakalpojumu un būvniecības pakalpojumu nozarēs), kuru attīstībai traucē zems pārrobežu tirdzniecības un ieguldījumu līmenis ES mērogā. Apkopotie viedokļi un sniegtā informācija atklāja, ka, lai gan pēdējos gados ir bijis neliels progress, pakalpojumu sniedzēji vairākās ekonomiski nozīmīgās nozarēs joprojām saskaras ar virkni šķēršļu, kad cenšas paplašināt savu darbību pāri dalībvalstu robežām.

Ieinteresētās personas pauda dažādus viedokļus par iespējamiem risinājumiem, lai uzlabotu regulējumu, ko piemēro pakalpojumu tirgiem ES un dalībvalstu līmenī. Ieinteresētās personas gandrīz vienprātīgi iebilst pret to, lai tiktu atsākta Pakalpojumu direktīvas izskatīšana. Ar šo regulu netiek grozīts neviens būtisks Pakalpojumu direktīvas noteikums par pārrobežu pakalpojumu sniegšanu, nedz arī noteikumi, kas saistīti ar darba ņēmēju norīkošanu darbā, veselību un drošību vai vides aizsardzību.

Sabiedriskā apspriešana tiešsaistē notika no 2016. gada 3. maija līdz 26. jūlijam. Apspriešanās laikā tika apkopots ieinteresēto personu viedoklis, kā arī informācija par tieši gūto pieredzi iepriekš minētajās pakalpojumu nozarēs saistībā ar atlikušajiem šķēršļiem, kas traucē sniegt pārrobežu pakalpojumus ES.

Komisija arī vairākkārt, jo īpaši divās sabiedriskajās apspriešanās 2013. un 2015. gadā, apkopoja ieinteresēto personu viedokļus par problēmām, ar kādām pakalpojumu sniedzēji, kuri īslaicīgi sniedz pakalpojumus citā dalībvalstīs, saskaras saistībā ar apdrošināšanas seguma iegādi.

Visu šo pasākumu rezultāti ir devuši apstiprinājumu tam, ka dalībvalstu līmenī joprojām ir nepamatotas vai nesamērīgas prasības, kas negatīvi ietekmē pakalpojumu sniedzējus un pakalpojumu saņēmējus vienotajā tirgū. Turklāt šie rezultāti ir snieguši īpašas norādes par to, kādus politikas risinājumus gaida ieinteresētās personas. Lielākā daļa no viņiem atbalstīja

nepieciešamību novērst atlikušos šķēršļus pakalpojumu pārrobežu sniegšanai un veicināt piekļuvi apdrošināšanas segumam šādās situācijās, vienlaikus saglabājot ES noteikumus par sociālajiem jautājumiem, nodarbinātību, veselību un drošību vai vidi, kā arī realizēt vērīgu īstenošanas politiku. Šajā saistībā Komisija 2016. gada novembrī pieņēma visaptverošu īstenošanas noteikumu kopumu, lai mazinātu nesamērīgos ierobežojumus, kas pakalpojumu nozarē ieviesti deviņās dalībvalstīs.

Šīs iniciatīvas mērķi veicināt pārrobežu pakalpojumu tirgu attīstību atbalstīja arī Konkurētspējas padome 2016. gada 29. februāra secinājumos par Vienotā tirgus stratēģiju¹¹, kā arī Eiropadome 2016. gada 28. jūnija secinājumos¹². To atbalstīja arī Eiropas Parlaments savā 2016. gada 26. maijā pieņemtajā ziņojumā par vienotā tirgus stratēģiju¹³.

- **Ekspertu atzinumu pieprasīšana un izmantošana**

Šā regulas priekšlikuma izstrādē tika izmantoti rezultāti, kas iegūti savstarpējās izvērtēšanas procesā ar dalībvalstīm 2010.–2011. gadā, 2011.–2012. gadā notikušajās veiktspējas pārbaudēs un 2012.–2013. gadā veiktajā salīdzinošajā izvērtēšanā. Turklāt dažādu sabiedrisko apspriešanu rezultāti, tostarp 2016. gada vasarā veiktās apspriešanas rezultāti, nodrošina pietiekamu ekspertu atzinumu kopumu.

Saistībā ar apdrošināšanas aspektiem ir ņemti vērā arī rezultāti, kas iegūti 2013. gadā sāktajā sabiedriskajā apspriešanā par grūtībām, ar kādām saskaras pakalpojumu sniedzēji, iegādājoties apdrošināšanas segumu pārrobežu situācijās, kā arī 2015. gada decembrī sāktajā sabiedriskajā apspriešanā par iespējamo zaļo grāmatu par mazumtirdzniecības finanšu pakalpojumiem. Šajā pēdējā apspriešanā tika skatīti arī specifiski jautājumi, kas saistīti ar piekļuvi profesionālās darbības apdrošināšanai pārrobežu kontekstā. Ir rīkotas arī regulāras apspriedes ar apdrošināšanas nozares pārstāvjiem.

Komisija ir organizējusi vairākus darbseminārus ar ieinteresēto personu, jo īpaši sociālo partneru, līdzdalību, lai apkopotu zināšanas par grūtībām, ar kurām nākas saskarties būtisku administratīvo prasību dēļ dalībvalstīs. Dati ir arī vākti, izmantojot ārējos pētījumus un ziņojumus. Komisija paļāvās arī uz regulāru informācijas apmaiņu tehniskā līmenī ar tās Ekspertu grupu jautājumos par Pakalpojumu direktīvas īstenošanu.

- **Ietekmes novērtējums**

Izstrādājot šo iniciatīvu, tika veikts ietekmes novērtējums. Atkārtoti iesniegtajā ziņojumā ņemti vērā ieteikumi, ko savā sākotnēji negatīvajā 2016. gada 14. oktobra atzinumā¹⁴ sniedza Regulējuma kontroles padome, kā arī papildu jautājumi, ko padome ierosināja savā 2016. gada 8. novembra galīgajā pozitīvajā atzinumā¹⁵. Proti, ir precizēts problēmas apraksts un ietekmes novērtējuma tvērums, dažādie politikas risinājumi pārgrupēti skaidri identificējamos risinājumu kopumos, kā arī precīzāk aplēsti administratīvo izmaksu samazinājumi.

Ietekmes novērtējumā izskatīti atsevišķi politikas risinājumi un sagrupēti politikas risinājumu kopumos. Ir izvērtēti šādi politikas risinājumu kopumi:

¹¹ [Padomes 2016. gada 29. februāra secinājumi par “Vienotā tirgus stratēģiju attiecībā uz pakalpojumiem un precēm”.](#)

¹² [Eiropadomes 2016. gada 28. jūnija secinājumi.](#)

¹³ [Eiropas Parlamenta 2016. gada 26. maija rezolūcija par vienotā tirgus stratēģiju.](#)

¹⁴ Padomes galvenie ieteikumi tās sākotnējā atzinumā par ietekmes novērtējumu bija uzlabot problēmas definīciju, pārskatīt dažādo risinājumu izklāstu un formulējumu, kā arī sniegt plašāku informāciju par iespējamām izmaksām dalībvalstīm un ieinteresēto personu viedokļiem. Pieejams šeit:

¹⁵ http://ec.europa.eu/smart-regulation/impact/ia_carried_out/cia_2016_en.htm.

- pirmais risinājumu kopums ļautu pakalpojumu sniedzējam iegūt apliecību par likumīgu uzņēmējdarbības veikšanu izcelsmes dalībvalstī, kā arī apstiprinājumu par pastāvošo apdrošināšanas segumu darbībām izcelsmes dalībvalstī;
- otrais risinājumu kopums ļautu pakalpojumu sniedzējam izmantot ES līmeņa procedūru, lai veicinātu piekļuvi citas dalībvalsts tirgum, un šī procedūra, atvieglojot darbā norīkotajiem darbiniekiem administratīvo formalitāšu ievērošanu, ļauj izmantot arī progresīvu elektronisku mehānismu, kas pievienots *IMI* un ko uzņēmēja dalībvalsts var izvēlēties izmantot. Turklāt tas novērstu praktiskos šķēršļus, kas saistīti ar apdrošināšanu pārrobežu situācijās;
- trešais risinājumu kopums papildus otrajam risinājumu kopumam mazinātu regulatīvās atšķirības vairākās būtiskās uzņēmējdarbības pakalpojumu nozarēs (arhitektu pakalpojumi, inženierpakalpojumi un grāmatvedības pakalpojumi), saskaņojot ierobežotu skaitu prasību, kas pakalpojumu sniedzējiem piemērojamas šajās trijās pakalpojumu jomās (proti, tiesiska rakstura ierobežojumi; prasības, kas nosaka profesionāļiem rezervējamo akciju īpatsvaru; daudzozaru darbību sniegšanas ierobežojumi);
- ceturtais risinājumu kopums papildus trešajam risinājumu kopumam ieviestu īpašus risinājumus, lai mazinātu iepriekš minētās regulatīvās atšķirības saistībā ar pakārtotajām struktūrām (filiālēm un aģentūrām), atbrīvojot ārvalstu pakalpojumu sniedzējus no konkrētām prasībām un vienlaikus atļaujot uzņēmējam dalībvalstij ieviest alternatīvus aizsardzības pasākumus.

Pirmais risinājumu kopums radītu noteiktu vienkāršošanas efektu, kas tomēr ir lielākā mērā ierobežots salīdzinājumā ar citiem kopumiem. Gan trešajam, gan ceturtajam risinājumu kopumam būtu lielāka ietekme nekā otrajam, jo tie mazina arī regulatīvos šķēršļus (papildus administratīvajai vienkāršošanai), taču Komisija lēma par labu otrajam risinājumu kopumam. Šāds lēmums pieņemts, jo, ar mērķtiecīgu īstenošanas darbību atsakoties no trešajā un ceturtajā risinājumu kopumā paredzētajām visierobežojošākajām prasībām un sniedzot konkrētus ieteikumus par pakalpojumu sniedzējiem profesionāļiem piemērojamo regulējumu kopumā, šķiet, tiek panākts samērīgāks risinājums, nekā tiesību akta priekšlikums, ar kuru ierobežotam skaitam prasību ievieš minimālu saskaņošanu ierobežotā skaitā pakalpojumu nozaru. Turklāt ceturtais risinājumu kopums arī netiek izskatīts, jo tas radītu priekšstatu, ka tiek ieviests risinājums, kura pamatā ir izcelsmes valsts pieeja un kurš paredz, ka ārvalstu pakalpojumu sniedzējiem tiek piemēroti tikai to izcelsmes dalībvalsts tiesību akti, tādējādi veicinot vietējo pakalpojumu sniedzēju pozitīvu diskrimināciju.

Gaidāms, ka izvēlētais risinājumu kopums palielinās juridisko noteiktību un samazinās izmaksas pakalpojumu sniedzējiem, kuri izvērš darbību pāri robežām. Šis risinājumu kopums var paaugstināt tirgus dinamiku un konkurences līmeni, tādējādi palielinot izvēles iespējas un pievienoto vērtību patērētājiem.

• **Normatīvā atbilstība un vienkāršošana**

Priekšlikums regulai, ar ko ievieš Eiropas pakalpojumu e-karti, veicinās normatīvo atbilstību saistībā ar tirgus pieejamību pakalpojumu sniedzējiem un vienkāršošanu, jo uzlabos kārtību, kādā pakalpojumu sniedzēji iegūst piekļuvi citas dalībvalsts tirgum. Tas nemaina uzņēmēju dalībvalstu prerogatīvas saskaņā ar Pakalpojumu direktīvu.

• **Pamattiesības**

Šis priekšlikums veicina Pamattiesību hartā paredzēto tiesību ievērošanu. Precīzāk, personas datu aizsardzība tiks nodrošināta saskaņā ar hartas 8. pantu. Turklāt šis iniciatīvas galvenais

mērķis ir veicināt tiesības veikt uzņēmējdarbību un tiesības sniegt pakalpojumus jebkurā dalībvalstī, kā to paredz hartas 15. panta 2. punkts, nodrošinot, ka netiek pieļauta diskriminācija — pat netieša diskriminācija — valstspiederības dēļ (lai īstenotu hartas 21. panta 2. punktu). Turklāt ES līmeņa procedūra ir paredzēta, lai ieviestu objektīvu, godīgu un pieņemamā termiņā veiktu procedūru, tostarp attiecībā uz Komisijas līdzdalību, kā to prasa hartas 41. pants. Visbeidzot, pienācīgi tiks ņemts vērā tiesību, proti, brīvības sniegt pakalpojumus, ļaunprātīgas izmantošanas aizliegums, kā to paredz hartas 54. pants.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Gaidāms, ka priekšlikums ietekmēs ES budžetu tiktāl, ciktāl plānotās Eiropas pakalpojumu e-kartes darbībai par darbības platformu tiks izmantota Iekšējā tirgus informācijas sistēma (*IMI*). *IMI* būs jāpielāgo, lai tā atbalstītu Eiropas pakalpojumu e-kartes procedūru un atbilstu glabāšanas prasībām, kā arī tai būs jāpievieno dažas papildu funkcijas, proti, publiskā saskarne pakalpojumu sniedzējiem un savstarpējā savienojamība ar citām būtiskām sistēmām, kā arī atbalsta struktūras funkcijas dalībvalstu iestādēm. Tas ir tādēļ, ka Eiropas pakalpojumu e-kartes izmantošanas nolūkā *IMI* tiks piedāvāts izmantot arī kā instrumentu efektīvai informācijas apmaiņai un savstarpējai palīdzībai kompetento iestāžu starpā konkrētā dalībvalstī, neskarot citus risinājumus, ko ieviesušas dalībvalstis. Ietekme uz ES budžetu būs neliela, ņemot vērā to, ka *IMI* izmantošana Eiropas pakalpojumu e-kartes darbības atbalstam nodrošinās ievērojamus apjomradītus ietaupījumus. Turklāt galvenās pašreizējās *IMI* spējas un patlaban izstrādes procesā esošās spējas lielā mērā atbilst Eiropas pakalpojumu e-kartes prasībām. Tādēļ pielāgošanas un izstrādes izmaksas tiks ievērojami samazinātas.

Taču jebkādi nepieciešamie piešķirumi tiks nodrošināti, veicot reorganizāciju; nav paredzams, ka ietekme uz ES budžetu pārsniegs apropriācijas, kas jau paredzētas Komisijas oficiālajā finanšu programmā.

5. CITI JAUTĀJUMI

- **Īstenošanas plāni un uzraudzības, izvērtēšanas un ziņošanas kārtība**

Šo regulu paredzēts izvērtēt vienu reizi piecos gados pēc Eiropas pakalpojumu e-kartes īstenošanas. Šis izvērtējums ietvers arī dalībvalstu koordinējošo iestāžu sadarbības novērtējumu, kā arī tajā tiks izvērtēta nepieciešamība pielāgot Eiropas pakalpojumu e-kartes procedūras, ņemot vērā jaunākās tendences e-pārvaldības jomā. Dalībvalstis, pakalpojumu sniedzēji, sociālie partneri un citas ieinteresētās personas arī tiktu aicinātas izvērtēt iniciatīvas darbību. Tiks izvērtēta iespēja noteikt īpašus rādītājus, kas ļaus izvērtēt regulas ietekmi, piemēram, tādu pakalpojumu sniedzēju skaitu, kuri izmanto Eiropas pakalpojumu e-karti, to pieredzi saistībā ar administratīvo slogu, izmantoto procedūru ātrumu vai informācijas apmaiņas gadījumu skaitu dalībvalstu starpā.

Ņemot vērā, ka dažu Direktīvas 2014/67/ES aspektu pārskatīšana ir paredzēta 2019. gada jūnijā, reizē ar to atkārtoti būtu jānovērtē atbilstīgi 6. pantam piedāvājamo iespēju potenciāls. Pārskatīšanā jāņem vērā to dalībvalstu pieredze, kas, iespējams, izvēlējušās izmantot šī regulas projekta 6. panta 3. punktā paredzēto iespēju, kas ļauj formalitātes saistībā ar darba ņēmēju norīkošanu darbā kārtot ar elektroniskās platformas, kas pievienota *IMI*, starpniecību.

- **Konkrētu priekšlikuma noteikumu sīks skaidrojums**

Regulas 1. pantā noteikts tiesību akta priekšmets; ar ierosināto regulu tiek ieviesta Eiropas pakalpojumu e-karte un saistītais administratīvais nodrošinājums, ko var izmantot pakalpojumu sniedzēji, lai sniegtu pārrobežu pakalpojumus. Šajā pantā arī precizēts, ka

dalībvalstu noteikumu saskaņošana, kas vajadzīga, lai nodrošinātu šādas e-kartes pieejamību, ir paredzēta Eiropas pakalpojumu e-kartes direktīvā, kas tiks pieņemta vienlaicīgi.

Regulas 2. pantā noteiktas darbības, kurām būs pieejama Eiropas pakalpojumu e-karte, kā arī īpašas darbības, jomas un jautājumi, uz kuriem atbilstīgi Direktīvai 2006/123/EK e-karte neattiecas.

Šajā pantā arī noteikts, ka, līdzīgi kā Direktīva 2006/123/EK, arī šī regula neskar vispārējas ekonomiskas nozīmes pakalpojumu definīciju vai organizēšanu, nedz arī noteikumus, ko reglamentē konkurences tiesību akti. Šī regula neskar arī kultūras vai valodu daudzveidību vai plašsaziņas līdzekļu plurālismu. Visbeidzot, šī regula neskar vispārējās krimināltiesību, darba tiesību, nodokļu tiesību vai sociālā nodrošinājuma normas.

Tāpat kā Direktīvā 2006/123/EK, arī šajā regulā ir precīzi noteikts, ka to nepiemēro, ja tā ir pretrunā citiem Savienības aktiem, kuri reglamentē īpašus aspektus attiecībā uz piekļuvi pakalpojumu darbībai vai tās veikšanu konkrētās nozarēs vai saistībā ar konkrētām nozarēm vai konkrētām profesijām.

Regulas 3. pantā norādītas attiecīgās definīcijas.

Regulas 4. pantā noteikti Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikumu būtiskie elementi, kuriem jābūt vienādiem visā ES, un ar šā panta noteikumiem Komisijas tiek piešķirtas īstenošanas pilnvaras precīzi noteikt standarta veidlapu un tehnisko informāciju, kā arī deleģētās pilnvaras precīzāk noteikt papildu informācijas veidu un — izņēmuma gadījumos, ja nepieciešamība ir pamatota, — dokumentus, kas jāpievieno pieteikumam.

Regulas 5. pantā paredzēts pienākums apdrošināšanas izplatītājiem un dalībvalsts ieceltām struktūrām nodrošināt obligātu apdrošināšanu un pēc pieprasījuma uzrādīt to polišu turētāju apdrošināšanas sertifikātu. Šajā pantā noteikti arī šāda sertifikāta būtiskie elementi un paredzēta iespēja Komisijai, pieņemot īstenošanas aktus, noteikt standarta veidlapu.

Regulas 6. pants paredz iespēju Eiropas pakalpojumu e-kartes turētājiem nokārtot formalitātes saistībā ar darbinieku norīkošanu darbā saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK, izmantojot elektronisko platformu, kas pievienota *IMI*, izcelsmes dalībvalsts koordinējošās iestādes pārraudzībā. Attiecībā uz darba ņēmēju norīkošanu darbā saskaņā ar Direktīvu 96/71/EK un Direktīvu 2014/67/ES izmantojama tāda pati iespēja saistībā ar tām dalībvalstīm, kuras Komisijai paziņo par to, ka minētā iespēja ir piemērojama attiecībā uz darba ņēmējiem to teritorijā. Turklāt, ja dalībvalstis ir izveidojušas procedūras, kas atbilstīgi Direktīvas 2014/67/ES 9. pantam iesniedzamo deklarāciju par darba ņēmēju norīkošanu darbā ļauj aizpildīt elektroniski, elektroniskā platforma, kas pievienota *IMI*, nodrošina kartes turētājam saikni ar attiecīgajām valstu procedūrām.

Regulas 7. pants paredz iespēju Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikuma iesniedzējiem nokārtot formalitātes, kas vajadzīgas saistībā ar pašnodarbināto tiesībām brīvi pārvietoties saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK, izmantojot elektronisko platformu, kas pievienota *IMI*, izcelsmes dalībvalsts koordinējošās iestādes pārraudzībā. Šā panta noteikumi arī ļauj aizstāt profesionālo kvalifikāciju apliecinājumu, kas prasīts saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK, ar aizpildītu Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikuma veidlapu.

Regulas 8. pantā noteikts, ka Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikuma iesniegšanas, kartes izdošanas, atjaunināšanas, apturēšanas, atcelšanas un anulēšanas procedūras ir pilnīgi elektroniskas un pieejamas elektroniskajā platformā, kas pievienota *IMI*, neskarot iekšējo procesuālo darbpilsumu starp koordinējošajām iestādēm un kompetentajām iestādēm dalībvalstīs. Šis pants arī piešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai pieņemt iepriekš minēto elektronisko procedūru tehniskās specifikācijas.

Regulas 9. pants paredz kopīgus noteikumus par to dokumentu formātu un valodu, kas jāiesniedz saistībā ar Eiropas pakalpojumu e-kartes procedūru. Šis pants arī piešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai pieņemt tehniskos noteikumus par tādas informācijas un dokumentu tulkošanu, ko izmanto saistībā ar Eiropas pakalpojumu e-kartes procedūru. .

Regulas 10. pantā noteikti principi, kas precizē iespējas izcelsmes un uzņēmējai dalībvalstij piemērot maksas, kas nepārsniedz izmaksas, kuras tieši rodas dalībvalstīm. Šis pants arī piešķir īstenošanas pilnvaras Komisijai pieņemt tehniskos noteikumus par maksājumu veikšanas kārtību un procedūrām.

Regulas 11. pantā noteikts pienākums apdrošināšanas izplatītājiem pēc polises turētāja pieprasījuma izdot ziņojumu par prasījumiem saistībā ar trešās puses atbildību, kas attiecas uz polises turētāja darbībām. Šis pants arī piešķir pilnvaras Komisijai pieņemt īstenošanas noteikumus par ziņojuma standarta formātu.

Regulas 12. pantā apdrošināšanas izplatītājiem un dalībvalsts ieceltām struktūrām ir izvirzītas prasības paredzēt obligātu apdrošināšanu un savā apstiprināšanas politikā un prēmiju aprēķināšanā pienācīgi un bez diskriminācijas ņemt vērā pakalpojumu sniedzēja uzrādīto ziņojumu par prasījumiem.

Regulas 13. pantā izvirzīta prasība profesionālām organizācijām, kas piedāvā grupas segumu saistībā ar profesionālās darbības apdrošināšanu saviem dalībniekiem vai citiem īpašu pakalpojumu sniedzējiem, bez diskriminācijas piešķirt piekļuvi šādi apdrošināšanai citu dalībvalstu pakalpojumu sniedzējiem, kuri ir ieinteresēti to saņemt, tostarp Eiropas pakalpojumu e-kartes turētājiem.

Regulas 14. pants paredz savstarpēju pienākumu apmainīties ar informāciju iesaistītajām koordinējošām iestādēm. Tiek arī piešķirtas īstenošanas pilnvaras Komisijai paredzēt tehniskos noteikumus šādas informācijas apmaiņas veikšanai.

Direktīvas 15. pants reglamentē Komisijas tiesības deleģēt pilnvaras saskaņā ar 4. pantu.

Regulas 16. pantā noteikta komiteja, kura palīdz Komisijai pieņemt īstenošanas aktus un piemērojamo procedūru saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 182/2011.

Regulas 17. pants paredz pienākumu dalībvalstīm izraudzīties koordinējošo iestādi, kurai jāveic pienākumi, kas paredzēti regulā un direktīvā, ar kurām nosaka Eiropas pakalpojumu e-kartes darbības regulējumu, un paziņot par to Komisijai, kā arī reģistrēt to *IMI*.

Regulas 18. un 19. pants uzliek Komisijai pienākumus uzraudzīt un pārskatīt šīs regulas ietekmi uz brīvību veikt uzņēmējdarbību un brīvību sniegt pakalpojumus dalībvalstīs. Tas attiecas arī uz atbilstīgi 6. pantam noteikto iespēju pārskatīšanu, ko veic Direktīvā 2014/67/ES paredzētās pārskatīšanas ietvaros.

Regulas 20. pants paredz grozīt Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par *IMI*, lai šīs regulas piemērošanas jomā iekļautu arī Eiropas pakalpojumu e-karti.

Regulas 21. pants attiecas uz stāšanos spēkā un piemērošanu. Attiecīgie datumi ir pielāgoti datumiem, kas ierosināti attiecībā uz direktīvu.

Priekšlikums

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES REGULA,**ar ko ievieš Eiropas pakalpojumu e-karti un saistīto administratīvo nodrošinājumu**

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību, un jo īpaši tā 114. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu¹⁶,ņemot vērā Reģionu komitejas atzinumu¹⁷,

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) Līgums par Eiropas Savienības darbību (LESD) garantē pakalpojumu sniedzējiem tiesības brīvi veikt uzņēmējdarbību citās dalībvalstīs un brīvi sniegt pakalpojumus starp dalībvalstīm.
- (2) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK¹⁸ paredz vispārīgus noteikumus, lai veicinātu pakalpojumu sniedzēju brīvību veikt uzņēmējdarbību, kā arī sekmētu pakalpojumu brīvu apriti. Cita starpā tā paredz, ka dalībvalstīm būtu jānodrošina administratīvā vienkāršošana, piemēram, izmantojot vienotos kontaktpunktus, kā arī pieņemot profesionālās darbības apdrošināšanu, kas ir līdzvērtīga tai, kuru pakalpojumu sniedzēji jau ir iegādājušies savā izcelsmes dalībvalstī.
- (3) Direktīva 2006/123/EK prasa dalībvalstīm izveidot un pastāvīgi atjaunināt vienotos kontaktpunktus, kur pakalpojumu sniedzējs, kurš vēlas veikt uzņēmējdarbību vai sniegt pakalpojumus, var piekļūt visai vajadzīgajai informācijai par izpildāmajām prasībām un elektroniski veicamajām procedūrām saistībā ar visām formalitātēm, atļaujām un paziņojumiem. Tomēr pakalpojumu sniedzējiem joprojām lielas izmaksas rada informācijas iegūšana un ir grūtības attālināti izpildīt dalībvalstu procedūras, proti, attiecībā uz nozarei raksturīgām prasībām. Dažādu dalībvalstu pārvaldes iestāžu sadarbībai principā būtu jānotiek, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu (IMI) — IT platformu, kas piedāvāta pārrobežu informācijas apmaiņai un savstarpējai palīdzībai dažādu dalībvalstu iestāžu starpā saskaņā ar minēto direktīvu. Lai gan

¹⁶ OV C, , lpp.¹⁷ OV C, , lpp.¹⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 27.12.2006., 36. lpp.).

iestādes reizēm šaubās par pakalpojumu sniedzēja likumīgu uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, sadarbības iespējas, ko patlaban nodrošina *IMI*, netiek pilnīgi izmantotas.

- (4) Joprojām ir spēkā prasības, kuras apgrūtina un padara nepievilcīgu pakalpojumu sniedzēju darbības paplašināšanu pāri robežām iekšējā tirgū, piemēram, liels skaits būtiski atšķirīgu atļauju piešķiršanas sistēmu, ko izmanto dažādas iestādes un kas uzņēmējdarbības veikšanai nenodrošina tādu nosacījumu savstarpēju atzīšanu, kuri iepriekš ievēroti citās dalībvalstīs, vai kas paredz nesamērīgus vai nepamatotus ierobežojumus pārrobežu pakalpojumu īslaicīgu sniegšanai. Tādējādi pakalpojumu sniedzēji, izvērsot darbību pāri robežām, saskaras ar dažādām un nesamērīgām atbilstības nodrošināšanas izmaksām.
- (5) Kārtojot formalitātes saistībā ar atļaujām un paziņojumiem, bieži vien jāaizpilda veidlapas papīrformā, jāiesniedz dokumenti papīrformā, kuriem jābūt iztulkotiem un kuru tulkošana rada būtiskas izmaksas, turklāt tulkojumiem jāatbilst konkrētām formāta prasībām, piemēram, par apliecināšanu vai autentificēšanu. Informācija par šiem šķēršļiem nav pieejama tiešsaistē vai ir nepietiekama, nepilnīga, sadrumstalota un grūti interpretējama attiecībā uz konkrēto situāciju, kāda ir pakalpojumu sniedzējam, kurš izvērs darbību pāri robežām, jo dalībvalstu noteikumi bieži vien attiecas tikai uz vietējām situācijām. Pakalpojumu sniedzēji bieži vien atkārtoti iesniedz informāciju un dokumentus un ir pakļauti divkārtšām pārbaudēm, ko veic dažādas iestādes vienā dalībvalstī. Arī tulkošanas lielās izmaksas ir būtisks šķērslis uzņēmumiem, lai tie sāktu izvērst darbību pāri robežām.
- (6) Pārrobežu tirdzniecības un ieguldījumu līmenis dažās uzņēmējdarbības un būvniecības pakalpojumu nozarēs ir īpaši zems, un tas norāda uz iespēju labāk integrēt pakalpojumu tirgus, kuri rada būtisku negatīvu ietekmi uz pārējām ekonomikas nozarēm. Šis nepietiekami augstais līmenis rada situāciju, kad vienotajā tirgū netiek pilnā mērā izmantots potenciāls panākt lielāku izaugsmi un radīt vairāk darbvieta.
- (7) Atlikušo šķēršļu risināšana aktīvākai pārrobežu darbībai pakalpojumu jomā palīdzēs stiprināt konkurenci, nodrošinot lielākas izvēles iespējas un labākas cenas patērētājiem, kā arī konkurētspējīgākas pakalpojumu nozares, kas radīs jaunas darbvieta, veicinās produktivitāti un veidos pievilcīgāku vidi ieguldījumiem un inovācijai.
- (8) Šīs regulas mērķis ir veicināt brīvību veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu brīvu apriti vienotajā tirgū jomās, uz kurām jau attiecas Direktīva 2006/123/EK, un tas tiks sasniegts ar papildu pasākumu pieņemšanu, lai tuvinātu noteikumus, kuru mērķis ir iekšējā tirgus izveide un darbība. Tās pamatā vajadzētu būt Līguma 114. pantam.
- (9) Ņemot to vērā, ar šo regulu tiek ieviesta Eiropas pakalpojumu e-karte, kurai būtu jāatvieglo konkrētu pakalpojumu sniedzējiem iespēja paplašināt pakalpojumu sniegšanu ES iekšējā tirgū — īslaicīgi sniegt pārrobežu pakalpojumus vai sniegt pakalpojumus ar pakārtotu struktūru, proti, filiāļu, aģentūru vai biroju, starpniecību.
- (10) Turklāt šī regula īpaši paredzēta uzņēmējdarbības un būvniecības pakalpojumu nozarēm, kuras iekļautas Direktīvas ... [EPK direktīva] darbības jomā un kuras saskaras ar dažiem grūtāk pārvaramajiem regulatīvajiem un administratīvajiem šķēršļiem darbības paplašināšanai pāri robežām, un kurām attiecīgi piemīt neizmantošs iekšējā tirgus integrācijas potenciāls.
- (11) Visi jautājumi, darbības un jomas, kuri izslēgti no Direktīvas 2006/123/EK darbības jomas, būtu jāizslēdz no šīs regulas darbības jomas. Proti, šī regula neskar tādas jautājumus, darbības un jomas, kuri izriet no nodokļu piemērošanas, sociālā

nodrošinājuma un darba tiesībām, tostarp jebkurus tiesību aktos vai līgumos paredzētus noteikumus, kas attiecas uz nodarbinātības nosacījumiem, darba apstākļiem, tostarp veselības aizsardzību un drošību darbā, un darba devēju un darba ņēmēju savstarpējām attiecībām. Šī regula arī neskar dalībvalstu sociālā nodrošinājuma tiesību aktus. Šī regula neskar arī jebkākus noteikumus, kas izriet no konkurences tiesībām, kā arī jebkākus noteikumus par piemērojamām tiesībām vai jurisdikciju saskaņā ar starptautiskajām privāttiesībām.

- (12) Konsekvences labad iespējamās pretrunas starp šo regulu un citiem ES aktiem, kas reglamentē īpašus aspektus attiecībā uz piekļuvi pakalpojumu darbībai vai tās veikšanu konkrētā nozarē, būtu jārisina, kā paredzēts Direktīvas 2006/123/EK 3. pantā attiecībā uz pretrunām starp minēto direktīvu un šādiem aktiem, kad piemēro šos citus aktus. Tādējādi uz šīs regulas noteikumiem nevar atsaukties, lai pamatotu tādu iepriekšēju atļauju piešķiršanas sistēmu, iepriekšējas paziņošanas sistēmu vai prasības attiecībā uz uzņēmējdarbības veikšanu, ko aizliedz citi ES akti, kuri reglamentē īpašus aspektus attiecībā uz piekļuvi pakalpojumu darbībai vai tās veikšanu konkrētā nozarē, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīva 2000/31/EK¹⁹. Šī regula nekādā veidā neskar arī pienākumus, kas pakalpojumu sniedzējiem būtu jāpilda saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 96/71/EK²⁰ un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2014/67/ES²¹.
- (13) Eiropas pakalpojumu e-karte būtu jāievieš kā brīvprātīgi izmantojama alternatīva pakalpojumu sniedzējiem. Pakalpojumu sniedzējiem, paplašinot darbību pāri robežām, arī turpmāk vajadzētu būt iespējai pierādīt atbilstību piemērojamām prasībām saistībā ar citām atļaujām un paziņojumiem, kas ieviesti saskaņā ar attiecīgo dalībvalstu tiesību aktiem. Pakalpojumu sniedzējam vienmēr vajadzētu būt iespējai izvēlēties nepieteikties Eiropas pakalpojumu e-kartei.
- (14) Eiropas pakalpojumu e-kartei vajadzētu būt pilnīgi elektroniskai, tai gandrīz pilnīgi būtu jāpamatojas uz datiem no uzticamiem avotiem, pēc iespējas jāsamazina dokumentu izmantošana, kā arī jāparedz iespēja veikt daudzvalodu apstrādi, lai izvairītos no tulkošanas izmaksām. Lai panāktu, ka procedūra ir pilnīgi elektroniska un nodrošina administratīvo sadarbību izcelsmes un uzņēmējas dalībvalsts starpā, saskaņā ar šo regulu būtu jāizmanto Iekšējā tirgus informācijas sistēma, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012²². Būtu jāizstrādā īpaša elektroniskā platforma Eiropas pakalpojumu e-karšu izdošanai, atjaunošanai, apturēšanai, atcelšanai vai anulēšanai, kā arī lai nodrošinātu derīgu Eiropas pakalpojumu e-karšu elektronisku pieejamību to turētājiem un kompetentajām iestādēm.

¹⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 8. jūnija Direktīva 2000/31/EK par dažiem informācijas sabiedrības pakalpojumu tiesiskiem aspektiem, jo īpaši elektronisko tirdzniecību iekšējā tirgū (OV L 178, 17.7.2000., 1. lpp.).

²⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 1996. gada 16. decembra Direktīva 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā (OV L 18, 21.1.1997., 1. lpp.).

²¹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīva 2014/67/ES par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu ("IMI regula") (OV L 159, 28.5.2014., 11. lpp.).

²² Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Regula (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, un ar ko atceļ Komisijas Lēmumu 2008/49/EK ("IMI regula") (OV L 316, 14.11.2012., 1. lpp.).

- (15) Būtu jānodrošina, ka ir pieejama saskaņota daudzvalodu veidlapa pieteikuma iesniegšanai, lai saņemtu Eiropas pakalpojumu e-karti, paredzot, ka tajā tiek iekļauti un tādējādi koordinējošām iestādēm izcelsmes un uzņēmējā dalībvalstī darīti pieejami elementi, kas vajadzīgi, lai identificētu pakalpojumu sniedzēju un pakalpojumus, par kuriem e-karte tiek pieprasīta, kā arī lai izvērtētu īpašās prasības, ko piemēro attiecīgajiem pakalpojumiem, piemēram, prasības attiecībā uz apliecinājumu par uzņēmējdarbības veikšanu izcelsmes dalībvalstī, labu reputāciju vai apdrošināšanas segumu.
- (16) Komisijai būtu jāpiešķir pilnvaras pieņemt aktus saskaņā ar Līguma 290. pantu, lai precizētu, kāda informācija jāiekļauj standarta pieteikuma veidlapā un kādi dokumenti jāiekļauj pieteikumā kā pamatojoši pierādījumi. Īpaši svarīgi ir tas, ka Komisija sagatavošanas darba gaitā pienācīgi apspriežas, tostarp ar ekspertiem, un šo apspriešanos īsteno saskaņā ar principiem, kas noteikti 2016. gada 13. aprīļa Iestāžu nolīgumā par labāku likumdošanas procesu. Proti, lai deleģēto aktu sagatavošanā nodrošinātu vienlīdzīgu dalību, Eiropas Parlaments un Padome visus dokumentus saņem vienlaicīgi ar dalībvalstu ekspertiem un minēto iestāžu ekspertiem ir sistemātiska piekļuve Komisijas ekspertu grupu sanāksmēm, kurās notiek deleģēto aktu sagatavošana.
- (17) Šīs regulas īstenošanas laikā dalībvalstīm būtu jāsniedz Komisijai pamata un atjauninātā informācija par procedūrām, ko piemēro saskaņā ar valsts tiesību aktiem par citas valsts pakalpojumu sniedzējiem, kuri vēlas sniegt pakalpojumus īslaicīgi vai ar filiāles, aģentūras vai biroja starpniecību, tostarp jādara zināma informācija un dokumenti, kas attiecas uz minētajām procedūrām, lai būtu iespējams sagatavot pieteikuma veidlapas. Lai nodrošinātu vienādu īstenošanu saistībā ar nepieciešamo informāciju, kas jāsniedz, lai pieteiktos Eiropas pakalpojumu e-kartei, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011²³.
- (18) Varētu būt sarežģīti atrast aprakstu par obligātās vai brīvprātīgās apdrošināšanas seguma nosacījumiem, kas ietverti rakstiskos līgumos. Tādēļ apdrošināšanas izplatītājiem, kā arī dalībvalsts ieceltām struktūrām obligātās apdrošināšanas nodrošināšanai būtu jāsniedz saviem klientiem apraksts par būtiskākajiem seguma elementiem apdrošināšanas sertifikāta formātā. Šis sertifikāts būtu jāpievieno pieteikuma veidlapai. Lai nodrošinātu šo regulas noteikumu vienādu īstenošanu, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras, lai tā varētu pieņemt sertifikāta saskaņotu formātu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011.
- (19) Eiropas pakalpojumu e-kartes turētāji varētu vēlēties norīkot darbiniekus darbā uzņēmējas dalībvalsts teritorijā. Šajā saistībā pakalpojumu sniedzējiem var tikt piemērotas prasības, piemēram, par iepriekšējām deklarācijām uzņēmējai dalībvalstij, kas jāizpilda, lai aizsargātu norīkotos darba ņēmējus. Eiropas pakalpojumu e-karte nekādā veidā neietekmēs šādu deklarāciju saturu un atbildību, ko šajā sakarā uzņemas uzņēmēja dalībvalsts.
- (20) Elektroniska platforma, kas pievienota *IMI* un kas jāizstrādā Komisijai, būtu jādara pieejama Eiropas pakalpojumu e-kartes turētājiem, kuriem tādējādi būtu vieglāk

²³

Eiropas Parlamenta un Padomes 2011. gada 16. februāra Regula (ES) Nr. 182/2011, ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

ievērot minētās formalitātes, kas attiecīgā gadījumā jānokārto uzņēmējā dalībvalstī. Šīs formalitātes galvenokārt attiecas uz iespējamu pienākumu iesniegt iepriekšēju deklarāciju par darba ņēmēju profesionālo kvalifikāciju, kas būtu jāpilda atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvai 2005/36/EK²⁴.

- (21) Attiecībā uz iepriekšēju deklarēšanu, kas var tikt pieprasīta atbilstīgi Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/67/ES²⁵ 9. pantam, elektroniskajai platformai, kas pievienota *IMI*, būtu jānodrošina Eiropas pakalpojumu e-kartes turētājiem saikne ar elektroniski veicamajām valstu procedūrām, kas ieviestas tajā uzņēmējā dalībvalstī, uz kuru tiks norīkoti darba ņēmēji, ja vien šādas valstu procedūras ļauj elektroniski iesniegt minētās iepriekšējās deklarācijas.
- (22) Komisijai elektroniskā platforma, kas pievienota *IMI*, būtu jādara pieejama tām dalībvalstīm, kuras iepriekš Komisijai ir paziņojušas par savu nodomu izmantot šo iespēju. Ja dalībvalstis nolemj atļaut izmantot *IMI* iepriekšējas deklarācijas nosūtīšanai saistībā ar to teritorijā norīkotajiem darba ņēmējiem, Eiropas pakalpojumu e-karšu turētājiem ir nodrošināta iespēja atbilstīgi Direktīvas 2014/67/ES 9. pantam, izmantojot elektronisko platformu, kas pievienota *IMI*, iesniegt deklarāciju tieši uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei, kas definēta Direktīvas 2014/67/ES 2. panta a) apakšpunktā. Šajā nolūkā uzņēmējai dalībvalstij būtu jāsniedz visi elementi, kas pieprasīti atbilstīgi Direktīvas 2014/67/ES 9. panta 1. punkta a) apakšpunktam un 2. punktam un kas veidotu pamatu daudzvalodu veidlapai, kura iesniedzama, lai deklarētu tās teritorijā norīkotos darba ņēmējus. Komisijai šī veidlapa būtu jāpublicē *Oficiālajā Vēstnesī* un jādara pieejama elektroniskajā platformā, kas pievienota *IMI*. Iesniedzamajai informācijai saistībā ar šiem prasītajiem elementiem vajadzētu būt pieejamai attiecīgajai uzņēmējai dalībvalstij un pilnībā jāatbilst Direktīvas 2014/67/ES 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā izklāstītajām valodu prasībām. Pieredzei, ko šīs dalībvalstis ir guvušas elektroniskās platformas, kas pievienota *IMI*, izmantošanā, vajadzētu būt vienam no aspektiem, kurus izvērtē atbilstīgi šīs regulas 19. panta otrajai daļai.
- (23) Lai nodrošinātu šīs regulas vienādu īstenošanu attiecībā uz Eiropas pakalpojumu e-kartes izdošanas un atjaunināšanas procedūrām, kā arī attiecībā uz darbinieku norīkošanas darbā un pašnodarbināto pārvietošanās formalitātēm, kas nav minētas iepriekšējā apsvērumā, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras pieņemt noteikumus par šo procedūru elektronisku apstrādi. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011.
- (24) Dalībvalsts administratīvajām procedūrām, kas atbalsta ar šo regulu reglamentētās procedūras, vajadzētu būt elektroniskām, ja attiecīgās dalībvalstis tā ir nolēmušas. Dalībvalstis var izmantot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu, kas izveidota ar Regulu (ES) Nr. 1024/2012, savām vajadzībām, lai īstenotu administratīvo sadarbību.
- (25) Eiropas pakalpojumu e-kartes izdošanas, atjaunošanas, apturēšanas vai atcelšanas procedūrās dokumenti būtu jāizmanto vienīgi izņēmuma gadījumos, kad ir absolūti

²⁴ Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 7. septembra Direktīva 2005/36/EK par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV L 255, 30.9.2005.).

²⁵ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 15. maija Direktīva 2014/67/ES par to, kā izpildīt Direktīvu 96/71/EK par darba ņēmēju norīkošanu darbā pakalpojumu sniegšanas jomā, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2012 par administratīvo sadarbību, izmantojot Iekšējā tirgus informācijas sistēmu ("*IMI* regula") (OV L 159, 28.5.2014., 11. lpp.).

nepieciešama plašāka informācija. Katrā ziņā visi šādi dokumenti būtu jāizmanto un jāpieņem vienkāršā veidā.

- (26) Saistībā ar formalitātēm, kas attiecas uz tādu darbinieku norīkošanu darbā, kuri ir reglamentētu profesiju pārstāvji, vai pašnodarbināto pārvietošanos un kas paredzētas, lai kontrolētu profesionālo kvalifikāciju, ES tiesību akti var atļaut iesniegt dokumentus īpašā formātā, piemēram, kā apliecinātus vai autentificētus dokumentus. Šādai apliecināšanai un autentificēšanai, kas veikta dalībvalstī, kurā izdots attiecīgā dokumenta oriģināls, vajadzētu būt pieņemamai visā ES.
- (27) Saskaņā ar šo regulu nebūtu jāpieprasa dokumentu apliecināti tulkojumi. Elektroniskajām platformām, ko izmanto, lai veiktu procedūras, būtu jānodrošina tehnisks risinājums šādu dokumentu satura tulkošanai. Lai nodrošinātu šo regulas noteikumu vienādu īstenošanu, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011. Šajā regulā nebūtu jāparedz noteikumi par dokumentu tulkošanu saistībā ar darba ņēmēju norīkošanu un pieteikumiem apliecinājumu saņemšanai par viņu sociālās apdrošināšanas iemaksām.
- (28) Dalībvalstis ir tiesīgas piemērot maksas tikai tiktāl, lai tās segtu konkrētās izmaksas, kas radušās, veicot procedūru. Ja izmaksas jau segtas no Savienības budžeta, dalībvalstīm nebūtu tās jāiekļauj piemērojamā maksā. Dalībvalstīm, izmantojot *IMI*, būtu jāpaziņo Komisijai par maksām, ko tās piemērojušas, un šāda informācija jāpublicē. Ņemot vērā to, ka *IMI* būtībā nodrošina visas nepieciešamās iespējas, dalībvalstīm cita starpā nebūtu jāpiemēro maksas par Eiropas pakalpojumu e-kartes atjaunināšanu, apturēšanu, atcelšanu vai anulēšanu. Lai nodrošinātu noteikumu par maksām vienādu īstenošanu, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras pieņemt noteikumus par maksājumu veikšanas kārtību un apstrādi. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011.
- (29) Šī regula pamatojas uz uzlabotu administratīvo sadarbību starp izcelsmes un uzņēmēju dalībvalstī, un šādai sadarbībai būtu jāietver informācijas apmaiņa un savstarpēji savienotu valstu reģistru izmantošana, lai iegūtu vai pārbaudītu iepriekš iegūtu informāciju, piemēram, tādu reģistru izmantošana, kas pieprasīti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2009/101/EK²⁶ vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2015/848²⁷. Lai nodrošinātu, ka tiek vienādi īstenoti noteikumi par informācijas apmaiņas veikšanu, šādi iegūtas informācijas apstrādi un savstarpējo palīdzību, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011.
- (30) Pakalpojumu sniedzēji, kam ir pienākums iegādāties profesionālās atbildības apdrošināšanu dalībvalstīs, kurās tie nav veikuši darbību, bieži vien saskaras ar grūtībām pierādīt savu prasījumu vēsturi saistībā ar citā valstī iegūtu segumu. Prasījumu vēsture ir būtisks elements apdrošināšanas izplatītājiem, lai izvērtētu un apstiprinātu potenciālā klienta riska profilu. Pierādīšana ir sarežģīta, jo apdrošināšanas izplatītājiem, kas darbojas dažādu dalībvalstu iekšējos tirgos, ir slikta savstarpējā

²⁶ Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 16. septembra Direktīva 2009/101/EK par to, kā vienādošanas nolūkā koordinēt nodrošinājumus, ko dalībvalstis prasa no sabiedrībām Līguma 48. panta otrās daļas nozīmē, lai aizsargātu sabiedrību dalībnieku un trešo personu intereses (OV L 258, 1.10.2009., 11. lpp.).

²⁷ Eiropas Parlamenta un Padomes 2015. gada 20. maija Regula (ES) 2015/848 par maksātnespējas procedūrām (OV L 141, 5.6.2015., 19. lpp.).

komunikācija, kā arī tādēļ, ka tiek atšķirīgi aprakstīta apdrošinātās puses darījumu vēsture, un šādas atšķirības vērojamas pat vienā dalībvalstī. Tādēļ būtu jāparedz pienākums apdrošināšanas izplatītājiem un dalībvalsts ieceltām struktūrām obligātā apdrošināšanas seguma nodrošināšanai izdot paziņojumu par trešās puses atbildības prasījumiem, kas būtu izmantojams pāri robežām un pat attiecīgajā dalībvalstī, ja pakalpojumu sniedzējs mainītu apdrošināšanas izplatītāju.

- (31) Lai nodrošinātu šīs regulas vienādu īstenošanu attiecībā uz atbildības apraksta iesniegšanu, Komisijai būtu jāpiešķir īstenošanas pilnvaras pieņemt noteikumus par ziņojuma standartizētu iesniegšanas formātu. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011.
- (32) Paziņojumam par prasījumu vēsturi vajadzētu būt izmantojamam, lai ļautu apdrošināšanas izplatītājiem un dalībvalsts ieceltām struktūrām nodrošināt obligāto darbības apdrošināšanu un tādējādi aizliegtu diskriminējošu praksi pret pārrobežu pakalpojumu sniedzējiem, par kuriem pieejamā informācija ir ierobežotāka un grūtāk iegūstama. Šīs diskriminācijas novēršanas princips būtu jāpiemēro arī profesionālajām organizācijām, kas piedāvā grupas apdrošināšanas segumu saviem dalībniekiem vai citiem pakalpojumu sniedzējiem.
- (33) Katrai dalībvalstij būtu jāizraugās viena koordinējošā iestāde, kas veiktu šajā regulā paredzētos pienākumus, neskarot kompetences, kas paredzētas piemērojamos dalībvalsts tiesību aktos. Šādas iestādes būtu jāreģistrē kā kompetentās iestādes Iekšējā tirgus informācijas sistēmā atbilstīgi Regulai (ES) Nr. 1024/2012 un par tām jāpaziņo Komisijai.
- (34) Šīs regulas piemērošana būtu jāuzrauga un jāizvērtē, lai noteiktu tās ietekmi uz izmaksām, ko rada darbības paplašināšana pāri robežām, kā arī ietekmi uz pārrobežu pakalpojumu sniedzēju lielāku pārredzamību, konkurenci un sniegto pakalpojumu cenām un kvalitāti. Regulāri būtu jāizvērtē šīs regulas ietekme, kā arī koordinējošo iestāžu praktiskā sadarbība. Šāda uzraudzība notiks sadarbībā ar dalībvalstīm, sociālajiem partneriem un citām ieinteresētajām personām.
- (35) Lai pielāgotu *IMI* darbību šajā regulā noteiktajiem uzdevumiem, attiecīgi būtu jāgroza Regula (ES) Nr. 1024/2012.
- (36) Ņemot vērā, ka šīs regulas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, jo regulatīvā pieeja, ko dalībvalstis piemēro konkrētiem pakalpojumiem, var būt sarežģīta un nekonsekventa, un to, ka, uzlabojot administratīvo sadarbību visā Savienībā, šos mērķus var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā regulā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi šo mērķu sasniegšanai.
- (37) Šajā regulā tiek ievērotas pamattiesības un principi, kas īpaši atzīti Eiropas Savienības Pamattiesību hartā. Proti, šī regula, ieviešot Eiropas pakalpojumu e-karti un saistīto administratīvo nodrošinājumu un procedūras, tiecas veicināt tiesības veikt uzņēmējdarbību un tiesības sniegt pakalpojumus jebkurā dalībvalstī, novēršot jebkāda veida diskrimināciju valstspiederības dēļ un nodrošinot objektīvu, godīgu un pieņemamā termiņā veiktu procedūru saskaņā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 15., 21. un 41. pantu, un vienlaikus atbilstīgi minētās hartas 8. un 54. pantam nodrošinot personas datu pilnīgu aizsardzību, tostarp saskaņā ar Eiropas Parlamenta un

Padomes Regulu (EK) Nr. 45/2001²⁸, un pievēršot pienācīgu vērību tiesību
jaunprātīgas izmantošanas riskam.

IR PIENĒMUŠI ŠO REGULU.

I NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI

1. pants

Priekšmets

Ar šo regulu tiek ieviesta Eiropas pakalpojumu e-karte un ar to saistītais administratīvais nodrošinājums, ko dara pieejamu visā Eiropas Savienībā pakalpojumu sniedzējiem, kuri vēlas izmantot šo e-karti.

Lai nodrošinātu, ka šāda Eiropas pakalpojumu e-karte ir pieejama, lai sāktu un veiktu darbības kā pakalpojumu sniedzējs, Direktīvā ... [EPK direktīvā] ir paredzēta dalībvalsts normatīvo aktu un administratīvo darbību nepieciešamā koordinēšana.

2. pants

Darbības joma

1. Šī regula attiecas uz pakalpojumiem, kas norādīti Direktīvas ... [EPK direktīvas] pielikumā.
2. Šī regula neskar jautājumus, kas minēti Direktīvas 2006/123/EK 1. panta 2.–7. punktā.
Šo regulu nepiemēro darbībām un jomām, kas minētas Direktīvas 2006/123/EK 2. panta 2. un 3. punktā.
3. Ja šīs regulas noteikumi ir pretrunā kāda cita Savienības tiesību akta noteikumiem, kas reglamentē īpašus aspektus attiecībā uz piekļuvi pakalpojumu darbībai vai tās veikšanu konkrētās nozarēs vai konkrētās profesijās, noteicošie ir cita Savienības tiesību akta noteikumi un tos piemēro konkrētajās nozarēs vai profesijās.
Šī regula, jo īpaši tās III nodaļa, neskar darba ņēmēju tiesības, pakalpojumu sniedzēju pienākumus un saistītos kontroles pasākumus dalībvalstīs, kuri izklāstīti Direktīvā 96/71/EK un Direktīvā 2014/67/ES.

3. pants

Definīcijas

Šajā regulā izmanto šādas definīcijas:

1. “informācija par pakalpojumu sniedzēja labo reputāciju” ir informācija, kā noteikts Direktīvas 2006/123/EK 33. panta 1. punktā;

²⁸ Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 18. decembra Regula (EK) Nr. 45/2001 par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un par šādu datu brīvu apriti (OV L 8, 12.1.2001., 1. lpp.),

2. “elektronisks dokuments” ir elektronisks dokuments, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 910/2014²⁹ 3. panta 35. punktā;
3. “IMT” ir Iekšējā tirgus informācijas sistēma, kas izveidota ar Regulu (EK) Nr. 1024/2012;
4. “publisks dokuments” ir jebkurš no turpmāk minētajiem dokumentiem, ko izdevušas dalībvalsts iestādes saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem par jautājumiem, kuri ir būtiski šajā regulā reglamentētajām procedūrām:
 - a) dokumenti, ko izsniegusi iestāde vai amatpersona, kura ir saistīta ar valsts tiesām vai tribunāliem, tostarp dokumenti, ko izsniedzis prokurors, tiesas sekretārs vai tiesas izpildītājs (*huissier de justice*);
 - b) administratīvi dokumenti;
 - c) notariāli akti;
 - d) oficiāli apliecinājumi uz dokumentiem, kurus personas ir parakstījušas kā privātpersonas, piemēram, oficiāli apliecinājumi par dokumenta reģistrāciju vai par faktu, ka tas ir pastāvējis noteiktā datumā, un oficiāli un notariāli paraksta autentiskuma apliecinājumi;
 - e) dokumenti, ko sagatavojuši dalībvalsts diplomātiskie vai konsulārie pārstāvji, kuri darbojas jebkuras valsts teritorijā, pildot amata pienākumus, ja šādi dokumenti jāuzrāda citas dalībvalsts teritorijā vai citas dalībvalsts diplomātiskajiem vai konsulārajiem pārstāvjiem, kas darbojas trešās valsts teritorijā;
5. “legalizācija” ir formalitāte, ar ko apliecina valsts amatpersonas paraksta autentiskumu, statusu, kādā rīkojusies persona, kura parakstījusi dokumentu, un vajadzības gadījumā dokumenta zīmoga vai spiedoga identitāti;
6. “*apostille* prasība” ir formalitāte, kuru var prasīt, lai apliecinātu paraksta autentiskumu, statusu, kādā rīkojusies persona, kura parakstījusi dokumentu, un vajadzības gadījumā dokumenta zīmoga vai spiedoga identitāti, un kuru veic tās valsts kompetentā iestāde, kas izdevusi attiecīgo dokumentu, saskaņā ar 1961. gada 5. oktobra Hāgas konvenciju par ārvalstu publisko dokumentu legalizācijas prasības atcelšanu (Konvencija par *apostille*);
7. “apliecināta kopija” ir oriģināla dokumenta kopija, kuru ir parakstījusi un kā precīzu un pilnīgu minētā oriģinālā dokumenta reprodukciju apstiprinājusi iestāde, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir pilnvarota to darīt;
8. “apliecināts tulkojums” ir tulkojums, ko veikusi persona, kura saskaņā ar dalībvalsts tiesību aktiem ir kvalificēta to veikt;
9. “profesionālās atbildības apdrošināšana” ir profesionālās atbildības apdrošināšana, kā definēts Direktīvas 2006/123/EK 23. panta 5. punkta pēdējā ievilkumā;
10. “pakalpojums” ir pakalpojums, kā definēts Direktīvas 2006/123/EK 4. panta 1. punktā;
11. “pakalpojumu sniedzējs” ir pakalpojumu sniedzējs, kā definēts Direktīvas 2006/123/EK 4. panta 2. punktā;

²⁹ Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 23. jūlija Regula (ES) Nr. 910/2014 par elektronisko identifikāciju un uzticamības pakalpojumiem elektronisko darījumu veikšanai iekšējā tirgū un ar ko atceļ Direktīvu 1999/93/EK (OV L 257, 28.8.2014., 73. lpp.).

12. “uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts” ir uzņēmējdarbības veikšanas dalībvalsts, kā definēts Direktīvas 2006/123/EK 4. panta 4. punktā;
13. “uzņēmējdarbības veikšana” ir uzņēmējdarbības veikšana, kā definēts Direktīvas 2006/123/EK 4. panta 5. punktā;
14. “izcelsmes dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurai pakalpojumu sniedzējs adresē Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikumu;
15. “uzņēmēja dalībvalsts” ir dalībvalsts, kurā pakalpojumu sniedzējs paziņo par nodomu sniegt pakalpojumus, izmantojot Eiropas pakalpojumu e-karti;
16. “prasība” ir prasība, kā definēts Direktīvas 2006/123/EK 4. panta 7. punktā;
17. “koordinējošā iestāde” ir iestāde, kas izraudzīta saskaņā ar 17. pantu;
18. “kompetentā iestāde” ir jebkura no turpmāk minētajām iestādēm:
 - i) kompetentā iestāde, kā definēts Direktīvas 2006/123/EK 4. panta 9. punktā;
 - ii) kompetentā iestāde, kā definēts Direktīvas 2005/36/EK 3. panta 1. punkta d) apakšpunktā;
 - iii) jebkura iestāde vai struktūra, kas atbildīga par centrālo reģistru, komercreģistru vai sabiedrību reģistru dalībvalstī;
 - iv) jebkura nodokļu iestāde dalībvalstī;
19. “apdrošināšanas izplatītājs” ir apdrošināšanas izplatītājs, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2016/97³⁰ 2. panta 1. punkta 8. apakšpunktā.

II NODAĻA

EIROPAS PAKALPOJUMU E-KARTES IZDOŠANAS PROCEDŪRA

4. pants

Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikums

1. Pakalpojumu sniedzēji var izvēlēties, vai pieteikties Eiropas pakalpojumu e-kartes saņemšanai.

Visus pieteikumus saistībā ar Eiropas pakalpojumu e-karti iesniedz elektroniskajā platformā, kas pievienota *IMI*, izmantojot daudzvalodu standarta veidlapu.

Standarta veidlapā ir ietverti šādi elementi:

 - a) pakalpojumu sniedzēja identifikācija, tostarp attiecīgā gadījumā reģistrācijas numurs centrālajā reģistrā, komercreģistrā vai sabiedrību reģistrā un nodokļu un sociālā nodrošinājuma vajadzībām;
 - b) pakalpojumu darbības identifikācija, uzņēmēja dalībvalsts, paredzētās Eiropas pakalpojumu e-kartes veids;

³⁰ Eiropas Parlamenta un Padomes 2016. gada 20. janvāra Direktīva (ES) 2016/97 par apdrošināšanas izplatīšanu (OV L 26, 2.2.2016., 19. lpp.).

- c) norāde par to, vai paredzēts sniegt informācijas sabiedrības pakalpojumus;
 - d) informācija par pakalpojumu sniedzēja uzņēmējdarbību izcelsmes dalībvalstī saistībā ar pakalpojumu darbību, kas noteikta saskaņā ar b) apakšpunktu, tostarp datums, kad sāka uzņēmējdarbību, un norādes par citām dalībvalstīm, kurās tiek veikta uzņēmējdarbība;
 - e) prasības, ko pieteikuma iesniedzējam piemēro izcelsmes dalībvalstī, lai tas varētu sniegt pakalpojumus, piemēram, attiecībā uz kvalifikāciju vai sertifikāciju;
 - f) informācija par pakalpojumu sniedzēja labo reputāciju;
 - g) informācija par jebkādu spēkā esošu pakalpojumu sniedzēja profesionālās darbības apdrošināšanu saistībā ar profesionālo atbildību izcelsmes dalībvalsts teritorijā, tostarp, ja vajadzīgs, informācija par citu dalībvalstu teritorijā veiktu darbību segumu;
 - h) norāde par Eiropas pakalpojumu e-kartēm, kas iepriekš izdotas šim pakalpojumu sniedzējam, kurš identificēts saskaņā ar a) apakšpunktu, un pakalpojumu darbībai, kas identificēta saskaņā ar b) apakšpunktu.
2. Komisija, pieņemot īstenošanas aktus, precizē, kā a)–h) apakšpunktā minētā informācija sniedzama standarta veidlapā, un nosaka standarta veidlapas tehniskos parametrus visā Eiropas Savienībā. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 16. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.
- Pieteikums ietver visus nepieciešamos pavaddokumentus, ko pieteikuma iesniedzējs augšupielādē elektroniskajā platformā, kurā ir pieejama pieteikuma standarta veidlapa.
3. Komisija tiek pilnvarota pieņemt deleģētos aktus saskaņā ar 15. pantu, lai papildus precizētu:
- a) plašāku informāciju par standarta veidlapas informācijas elementiem, kas uzskaitīti 1. punkta a)–h) apakšpunktā;
 - b) citus dokumentus vai dokumentu kategorijas, kas izņēmuma gadījumā jāpievieno pieteikumam kā pamatojoši pierādījumi.
4. Dalībvalstis, izmantojot *IMI*, sniedz Komisijai visu standarta pieteikumu veidlapas izstrādei nepieciešamo informāciju par procesuālajām darbībām, kas saistītas ar pakalpojumu sniedzējiem piemērotajām prasībām attiecībā uz tādu pakalpojumu sniegšanu ar filiāles, aģentūras vai biroja starpniecību un tādu pārrobežu pakalpojumu īslaicīgu sniegšanu, uz kuriem attiecas Direktīva ... [EPK direktīva], un norāda, kāda informācija un dokumenti jāiesniedz saskaņā ar pakalpojumu sniedzēja dalībvalsts tiesību aktiem saistībā ar visām piemērojamām prasībām [9 mēnešu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā], ciktāl šāda informācija nav iekļauta paziņojumā par prasībām, kas jau iesniegts saskaņā ar Direktīvas 2006/123/EK 15. panta 7. punktu un 39. panta 5. punktu.
5. Dalībvalstis, izmantojot *IMI*, paziņo Komisijai izmaiņas informācijā, kas iepriekš paziņota Komisijai saskaņā ar 4. punktu, pirms attiecīgo tiesību aktu stāšanās spēkā.

5. pants

Apdrošināšanas sertifikāts

1. Ja standarta veidlapā iekļauj informāciju par apdrošināšanas segumu saskaņā ar 4. panta 1. punkta trešās daļas g) apakšpunktu, pieteikuma veidlapai pievieno atbilstīgu apdrošināšanas sertifikātu.

Apdrošināšanas izplatītājs vai dalībvalsts iecelta struktūra obligātās apdrošināšanas nodrošināšanai iesniedz sertifikātu pieteikuma iesniedzējam pēc pieprasījuma.

Apdrošināšanas sertifikātā iekļauj informāciju par profesionālās atbildības apdrošināšanu attiecīgajiem pakalpojumiem, tostarp informāciju par šādas apdrošināšanas teritoriālo tvērumu citās dalībvalstīs, apdrošinātajiem riskiem, apdrošināšanas ilgumu, apdrošinājuma summu uz vienu prasījumu un uz visiem prasījumiem gada laikā, kā arī par iespējamiem izņēmumiem.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem var pieņemt 1. punkta otrajā daļā minētā apdrošināšanas sertifikāta saskaņotu formātu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 16. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

III NODAĻA FORMALITĀTES SAISTĪBĀ AR DARBINIEKU NORĪKOŠANU DARBĀ UN PAŠNODARBINĀTO PĀRVIETOŠANOS

6. pants

Formalitātes norīkotajiem darbiniekiem

1. Pakalpojumu sniedzēji, kuriem ir Eiropas pakalpojumu e-karte, var, izmantojot elektronisko platformu, kas pievienota IMI, iesniegt uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei, kas definēta šīs regulas 3. panta 18. punkta ii) apakšpunktā, iepriekšēju deklarāciju saskaņā ar Direktīvas 2005/36/EK 7. pantu par to darbinieku profesionālo kvalifikāciju, kurus tie plāno norīkot darbā uzņēmējā dalībvalstī saistībā ar attiecīgo pakalpojumu darbību, kurai izmantojama e-karte.

Panta iepriekšējā daļa neattiecas uz iepriekšējām deklarācijām saistībā ar profesionālajām kvalifikācijām attiecībā uz reglamentētām profesijām,

i) kurām ir ietekme uz sabiedrības veselību un drošību un uz kurām neattiecas automātiskā atzīšana saskaņā ar Direktīvas 2005/36/EK III sadaļas II, III vai IIIA nodaļu;

ii) attiecībā uz kurām ieviesta Eiropas profesionālā karte saskaņā ar Direktīvu 2005/36/EK.

Deklarāciju saistībā ar norīkoto darbinieku profesionālo kvalifikāciju iesniedz kā daudzvalodu veidlapu ar pavaddokumentiem saskaņā ar Direktīvas 2005/36/EK 7. panta 1. un 2. punktu.

Deklarācija, par ko paziņots saskaņā ar šo punktu, ir Direktīvas 2005/36/EK 7. pantā minētā deklarācija.

2. Pakalpojumu sniedzēji, kuriem ir Eiropas pakalpojumu e-karte un kuri plāno norīkot darbā darba ņēmējus uzņēmējā dalībvalstī saistībā ar attiecīgo pakalpojumu darbību,

atbilstīgi Direktīvas 2014/67/ES 9. pantam iesniedz visas deklarācijas, ievērojot šajā sakarībā dalībvalstu izveidotās procedūras.

Ja dalībvalstis ir izveidojušas procedūras, kas atbilstīgi Direktīvas 2014/67/ES 9. pantam iesniedzamo deklarāciju par darba ņēmēju norīkošanu darbā ļauj aizpildīt elektroniski, 1. punktā minētā elektroniskā platforma, kas pievienota *IMI*, nodrošina kartes turētājam saikni ar attiecīgajām valstu procedūrām.

3. Ja uzņēmējas dalībvalsts ir paziņojusi Komisijai, ka darba ņēmēju norīkošanai darbā tās teritorijā būtu izmantojama iespēja iesniegt deklarāciju elektroniski, pakalpojumu sniedzēji, kuriem ir Eiropas pakalpojumu e-karte, var arī, izmantojot 1. punktā minēto elektronisko platformu, kas pievienota *IMI*, iesniegt uzņēmējas dalībvalsts kompetentajai iestādei, kas definēta Direktīvas 2014/67/ES 2. panta a) punktā, deklarāciju par darba ņēmējiem, kurus tie plāno norīkot darbā uzņēmējā dalībvalstī saistībā ar attiecīgo pakalpojumu darbību, kurai izmantojama e-karte.

Lai izmantotu pirmajā daļā paredzēto iespēju, uzņēmēja dalībvalsts sniedz visus elementus, kas pieprasīti atbilstīgi Direktīvas 2014/67/ES 9. panta 1. punkta a) apakšpunktam un 2. punktam un kas veidotu pamatu daudzvalodu veidlapai, kura iesniedzama, lai deklarētu tās teritorijā norīkotos darba ņēmējus. Komisija šo veidlapa publicē *Oficiālajā Vēstnesī* un dara pieejamu elektroniskajā platformā, kas pievienota *IMI*. Attiecīgā informācija saistībā ar šiem prasītajiem elementiem ir pieejama attiecīgajai uzņēmējai dalībvalstij un pilnībā atbilst Direktīvas 2014/67/ES 9. panta 1. punkta a) apakšpunktā izklāstītajām valodu prasībām.

Neskarot citas saskaņā ar Direktīvas 2014/67/ES 9. pantu uzņēmējas dalībvalsts noteiktās administratīvās prasības vai kontroles pasākumus, Direktīvas 2014/67/ES 9. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 2. punkta piemērošanas nolūkā deklarācija, kas paziņota saskaņā ar pirmo un otro daļu, ir derīga deklarācija.

Uzņēmēja dalībvalsts var paziņot Komisijai, ka tā vairs nevēlas izmantot pirmajā daļā paredzēto iespēju.

4. Komisija ir pilnvarota ar īstenošanas aktiem pieņemt tehniskos noteikumus par 1. punktā minētās daudzvalodu veidlapas struktūru. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 16. panta 2. punktā minēto procedūru.

7. pants

Formalitātes saistībā ar pašnodarbināto pārvietošanos

1. Pakalpojumu sniedzēji, kas ir fiziskas personas un piesakās Eiropas pakalpojumu e-kartes saņemšanai, var elektroniskajā platformā, kas pievienota *IMI*, iepriekš iesniegt deklarāciju saistībā ar savām profesionālajām kvalifikācijām, ievērojot tos pašus nosacījumus, kas 6. panta 1. punktā paredzēti attiecībā uz šo pakalpojumu sniedzēju darba ņēmējiem.

Attiecībā uz iepriekšējām deklarācijām saistībā ar pakalpojumu sniedzēja profesionālajām kvalifikācijām apliecinājumus, kas minēti Direktīvas 2005/36/EK 7. panta 2. punkta b) un d) apakšpunktā, aizstāj ar pilnīgi noformētu Eiropas pakalpojumu e-kartes pieteikuma veidlapu, par ko paziņots uzņēmējai dalībvalstij saskaņā ar Direktīvas ... [EPK direktīvas] 11. pantu un kas apliecina, ka pakalpojumu sniedzējs veic uzņēmējdarbību.

2. Deklarācija, par ko paziņots saskaņā ar 1. punktu, ir iepriekšēja deklarācija atbilstīgi Direktīvas 2005/36/EK 7. pantam.

3. Komisija var ar īstenošanas aktiem pieņemt tehniskos noteikumus par 1. punktā minētās daudzvalodu veidlapas struktūru. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 16. panta 2. punktā minēto procedūru.

IV NODAĻA

VISPĀRĪGI NOTEIKUMI PAR

EIROPAS PAKALPOJUMU E-KARTES PROCEDŪRĀM

8. pants

Elektroniskās procedūras

1. Pakalpojumu sniedzējiem ir tiesības pilnīgi elektroniski veikt procedūras un attiecīgo apstrādi saistībā ar pieteikšanos Eiropas pakalpojumu e-kartei, tās izdošanu un atjaunināšanu, kā arī tiesības pilnīgi elektroniski kārtot formalitātes saskaņā ar 6. panta 1. punktu, 6. panta 3. punktu un 7. pantu.

Minēto elektronisko procedūru un formalitāšu pieejamību nodrošina Komisija elektroniskā platformā, kas pievienota *IMI*.

Dalībvalstis nosaka, vai procesuālās darbplūsmas starp to koordinējošajām iestādēm un to kompetentajām iestādēm, kuras iesaistītas Eiropas pakalpojumu e-kartes procedūrās un formalitātēs saistībā ar darbinieku norīkošanu darbā un pašnodarbināto pārvietošanos saskaņā ar 6. un 7. pantu, ir vai nav elektroniskas.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem tehniskās specifikācijas 1. punktā minēto procedūru veikšanai un attiecīgajai apstrādei, tostarp gan pasākumus, lai nodrošinātu informācijas integritāti, konfidencialitāti un precizitāti, gan arī nosacījumus un procedūras, lai Eiropas pakalpojumu e-kartes turētājs varētu lejupielādēt šādu informāciju un lai trešās puses varētu piekļūt šādai informācijai un pārbaudīt šo informāciju.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 16. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

3. Dalībvalstu koordinējošās iestādes informē sabiedrību par Eiropas pakalpojumu e-kartes darbību un nozīmi, kā arī par formalitātēm saistībā ar darbinieku norīkošanu darbā un pašnodarbināto pārvietošanos saskaņā ar 6. panta 1. punktu un 7. pantu.

9. pants

Dokumentu formāts un tulkojums

1. Saistībā ar Eiropas pakalpojumu e-kartes izdošanas, atjaunošanas, apturēšanas vai atcelšanas procedūrām dalībvalstu kompetentās iestādes pieņem dokumentus vienkāršas kopijas formātā un nepieprasa, lai tiktu apliecināta tām iesniegto dokumentu likumība, lai attiecībā uz tiem tiktu izpildīta *apostille* prasība un lai tie tiktu apliecināti vai autentificēti.
2. Ja vien dokumentiem, ko izmanto, lai kārtotu formalitātes saistībā ar darbinieku norīkošanu darbā un pašnodarbināto pārvietošanos saskaņā ar 6. panta 1. punktu un 7. pantu, netiek prasīts īpašs formāts saskaņā ar ES tiesību aktiem, dalībvalstu kompetentās iestādes, kā definēts 3. panta 19. punkta ii) apakšpunktā, pieņem:

a) publiskos dokumentus, apliecinātus dokumentus un to apliecinātās kopijas, nepiemērojot *apostille* prasību un jebkādu prasību par likumības apliecināšanu;

- b) dokumentus, kuri apliecināti vai autentificēti sākotnējās izdošanas dalībvalstī saskaņā ar tās tiesību aktiem, noteikumiem vai administratīvajiem noteikumiem vai praksi, kā apliecinātus vai autentificētus dokumentus;
- c) apliecinātas kopijas, kas izdotas jebkurā dalībvalstī saskaņā ar tās dalībvalsts tiesību aktiem, kurā veikta apliecināšana.
3. Apliecināts tulkojums netiek prasīts dokumentiem, kurus izmanto saistībā ar Eiropas pakalpojumu e-kartes izdošanas, atjaunināšanas, apturēšanas vai atcelšanas procedūrām vai saistībā ar formalitātēm attiecībā uz darbinieku norīkošanu darbā un pašnodarbināto pārvietošanos saskaņā ar 6. panta 1. punktu un 7. pantu. Šie noteikumi neietekmē dalībvalstu tiesības prasīt neapliecinātus dokumentu tulkojumus kādā no to valsts valodām saskaņā ar ES tiesību aktiem.
4. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem tehniskos noteikumus par informācijas un dokumentu automātisku tulkošanu saistībā ar Eiropas pakalpojumu e-kartes izdošanas, atjaunināšanas, apturēšanas vai atcelšanas procedūrām vai saistībā ar formalitātēm attiecībā uz darbinieku norīkošanu darbā un pašnodarbināto pārvietošanos saskaņā ar 6. panta 1. punktu un 7. pantu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 16. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

10. pants

Maksas par Eiropas pakalpojumu e-kartes izdošanu un par formalitātēm saistībā ar darbinieku norīkošanu darbā un pašnodarbināto pārvietošanos

1. Jebkādas maksas, ko piemēro saistībā ar Eiropas pakalpojumu e-kartes izdošanas procedūru, ir pamatotas un samērīgas un nepārsniedz izmaksas, kas tieši rodas, veicot konkrētu darbu saistībā ar procedūru.
- Pakalpojumu sniedzējiem ir tiesības atgūt maksas, kas samaksātas avansā izcelsmes vai uzņēmējā dalībvalstī saistībā ar pieteikumiem, kurus dalībvalstis nav izskatījušas, pārbaudījušas un pilnīgi noformējušas saskaņā ar Direktīvas ... [EPK direktīvas] 11. panta 1. punktu.
- Nekādas maksas nepiemēro par:
- a) Eiropas pakalpojumu e-kartes atjaunināšanas, apturēšanas, atcelšanas vai anulēšanas procedūrām;
- b) papildu informācijas sniegšanu, ko veic e-kartes turētājs saskaņā ar [Direktīvas] 17. panta 4. punktu;
- c) formalitātēm, kas ieviestas saskaņā ar 6. panta 1. punktu un 7. pantu saistībā ar darbinieku norīkošanu darbā un pašnodarbināto pārvietošanos.
2. Dalībvalstis, izmantojot *IMI*, paziņo Komisijai vēlākais līdz [divu gadu laikā pēc šīs regulas stāšanās spēkā] informāciju par tām maksām un maksājumu veikšanas kārtību, kas ieviestas saskaņā ar šo pantu, un atbilstīgi publicē šo informāciju.
3. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem tehniskos noteikumus par maksājumu veikšanas kārtību un apstrādi.
- Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 16. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

V NODAĻA

PROFESIONĀLĀS ATBILDĪBAS APDROŠINĀŠANA

11. pants

Paziņojums par prasījumiem saistībā ar trešās puses atbildību

1. Apdrošināšanas izplatītājs 15 dienu laikā pēc attiecīga pieprasījuma saņemšanas no polises turētāja izdod paziņojumu par iepriekšējo gadu laikā, kad pastāvējušas līgumiskās attiecības, bet nepārsniedzot 5 gadu periodu, iesniegtajiem trešās puses prasījumiem par atbildību saistībā ar polises turētāja darbībām, uz kurām attiecas profesionālās atbildības apdrošināšanas līgums, vai par šādu prasījumu neesību, norādot, kāda atbildība rodas to attiecīgo pakalpojumu sniegšanas rezultātā, uz kuriem attiecas prasījumi.
2. Komisija ar īstenošanas aktiem var pieņemt noteikumus par 1. punktā minētā paziņojuma standartizētu iesniegšanas formātu.

Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 16. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

12. pants

Apdrošināšanas izplatītāju pienākumi

Apdrošināšanas izplatītāji un dalībvalsts ieceltās struktūras obligātās apdrošināšanas nodrošināšanai savā apstiprināšanas politikā un prēmiju aprēķināšanā pienācīgi un bez diskriminācijas ņem vērā pakalpojumu sniedzēja pieredzi, kas atspoguļota paziņojumā par prasījumiem, kurš izdots saskaņā ar 11. pantu un kuru iesniedzis pakalpojumu sniedzējs.

13. pants

Profesionālo organizāciju pienākumi

Profesionālās organizācijas, tostarp kompetentās iestādes, kas definētas 3. panta 18. punkta i) un ii) apakšpunktā un kas piedāvā grupas segumu saistībā ar profesionālās atbildības apdrošināšanu saviem dalībniekiem vai pakalpojumu sniedzējiem saskaņā ar īpašiem nosacījumiem, nodrošina piekļuvi šādai apdrošināšanai ar tādiem pašiem nosacījumiem un bez diskriminācijas tiem pakalpojumu sniedzējiem no citām dalībvalstīm, kuri pauž interesi izmantot šādu grupas apdrošināšanas segumu.

VI NODAĻA

NOBEIGUMA NOTEIKUMI

14. pants

Informācijas apmaiņa un savstarpēja palīdzība

1. Koordinējošās iestādes un kompetentās iestādes dažādās dalībvalstīs apmainās ar informāciju un sniedz cita citai savstarpējo palīdzību saistībā ar Eiropas pakalpojumu e-kartes izdošanas, apturēšanas, atcelšanas vai anulēšanas procedūrām, kā arī saistībā ar e-kartē iekļautās informācijas atjaunināšanu. Šo pienākumu piemēro arī attiecībā uz formalitātēm saskaņā ar 6. panta 1. punktu un 7. pantu saistībā ar darbinieku norīkošanu darbā un pašnodarbināto pārvietošanos attiecībā uz kompetentajām iestādēm, kas definētas 3. panta 19. punkta ii) apakšpunktā.

2. Koordinējošās iestādes un kompetentās iestādes izmanto visas pieejamās valstu reģistru savstarpējās savienojamības sistēmas, lai iegūtu vai pārbaudītu iepriekš iegūtu informāciju saistībā ar procedūrām, kuras minētas šā panta 1. punktā, tostarp centrālo reģistru, komercreģistru un sabiedrību reģistru savstarpējo savienojamību saskaņā ar Direktīvu 2009/101/EK un maksātnespējas reģistru savstarpējo savienojamību saskaņā ar Regulu (ES) 2015/848.
 3. Komisija ar īstenošanas aktiem pieņem tehniskos noteikumus par informācijas apmaiņas veikšanu, šādi iegūtas informācijas apstrādi un savstarpējās palīdzības sniegšanu saskaņā ar 1. un 3. punktu. Šie noteikumi neskar šā panta 2. punktā minēto savstarpējās savienojamības sistēmu darbību un to attiecīgās tehniskās specifikācijas.
- Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar 16. panta 2. punktā minēto pārbaudes procedūru.

15. pants

Pilnvaru deleģēšana

1. Pilnvaras pieņemt deleģētos aktus Komisijai piešķir, ievērojot šajā pantā izklāstītos nosacījumus.
2. Regulas 4. panta 3. punktā minētās pilnvaras deleģē Komisijai uz pieciem gadiem, sākot ar [...]. Komisija sagatavo ziņojumu attiecībā uz pilnvaru deleģēšanu ne vēlāk kā deviņus mēnešus pirms minētā piecu gadu termiņa beigām. Pilnvaru deleģēšanas termiņu automātiski pagarina uz tādu pašu laikposmu, ja Eiropas Parlaments vai Padome neiebilst pret šādu pagarināšanu vismaz trīs mēnešus pirms kārtējā deleģēšanas termiņa beigām.
3. Pilnvaru deleģēšanu, kas minēta 4. panta 3. punktā, Eiropas Parlaments vai Padome var atsaukt jebkurā brīdī. Ar lēmumu par atsaukšanu izbeidz tajā norādīto pilnvaru deleģēšanu. Lēmums stājas spēkā nākamajā dienā pēc tā publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* vai arī vēlākā dienā, kas tajā norādīta. Tas neskar jau spēkā esošo deleģēto aktu darbības termiņu.
4. Pieņemot deleģētu aktu, Komisija vienlaikus paziņo par to Eiropas Parlamentam un Padomei.
5. Deleģēts akts, kas pieņemts saskaņā ar 4. panta 3. punktu, stājas spēkā tikai tad, ja Eiropas Parlaments vai Padome 2 mēnešu laikā pēc minētā akta paziņošanas Eiropas Parlamentam un Padomei nav cēluši iebildumus vai ja pirms minētā termiņa beigām gan Eiropas Parlaments, gan Padome ir informējuši Komisiju, ka necels iebildumus. Pēc Eiropas Parlamenta vai Padomes iniciatīvas šo laikposmu pagarina par diviem mēnešiem.

16. pants

Komiteju procedūra

1. Komisijai palīdz Direktīvas 2006/123/EK 40. panta 1. punktā minētā komiteja. Minētā Komiteja ir komiteja Regulas (ES) Nr. 182/2011 izpratnē.
2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Regulas (ES) Nr. 182/2011 5. pantu.

17. pants

Koordinējošo iestāžu izraudzīšanās un funkcijas

1. Šī regulas īstenošanas nolūkā katra dalībvalsts izraugās vienu koordinējošo iestādi, kurai piešķir pilnvaras veikt šajā regulā tai noteiktos pienākumus.
2. Dalībvalstis paziņo Komisijai saskaņā ar 1. punktu izraudzīto koordinējošo iestāžu nosaukumus vēlākais līdz [9 mēneši šīs regulas stāšanās spēkā] un reģistrē to *IMI* saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1024/2012 5. panta f) apakšpunktu.
3. Šis pants neskar dalībvalstu kompetenču pārdali vietējā vai reģionālā līmenī.

18. pants

Īstenošanas uzraudzība

Komisija kopā ar dalībvalstīm, sociālajiem partneriem un citām attiecīgajām ieinteresētajām personām nosaka uzraudzības kārtību, lai uzraudzītu un vērtētu šīs regulas īstenošanu un ietekmi, jo īpaši, kā tā ietekmē brīvību veikt uzņēmējdarbību un brīvību sniegt pakalpojumus dalībvalstīs pakalpojumu darbības jomās, uz ko attiecas šī regula, saistībā ar tām izmaksām, ko pakalpojumu sniedzējiem rada darbības paplašināšana pāri robežām, kā arī saistībā ar pārredzamības uzlabošanu attiecībā uz pārrobežu pakalpojumu sniedzējiem un konkurences palielināšanu un kā tā ietekmē attiecīgo pakalpojumu cenas un kvalitāti, ņemot vērā attiecīgos rādītājus.

19. pants

Pārskatīšanas klauzula

Komisija laikposmā līdz 60 mēnešiem pēc šīs regulas stāšanās spēkā un vismaz vienu reizi piecos gados pēc tam izvērtē šo regulu un iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei ziņojumu par tās rezultātiem, tostarp analīzi par ietekmi uz administratīvo slogu, kas radies pakalpojumu sniedzējiem, kuri veic pārrobežu darbības. Šajā ziņojumā iekļauj arī novērtējumu par praktisko pieredzi, kas ir būtiska sadarbībai koordinējošo iestāžu starpā. Šajā ziņojumā iekļauj novērtējumu par Eiropas pakalpojumu e-kartes ieviešanas lietderīgumu attiecībā uz citām pakalpojumu darbībām. Ziņojumā iekļauj arī Direktīvas ... [EPK direktīvas] izvērtējumu saskaņā ar tās 21. pantu.

Komisija, iesniedzot Direktīvas 2014/67/ES 24. panta 1. punktā minēto ziņojumu, novērtē, vai un kādā mērā šīs regulas 6. pantā minētā elektroniskā platforma, kas pievienota *IMI*, varētu palīdzēt ievērot formalitātes, kas jānokārto saistībā ar darba ņēmēju norīkošanu darbā atbilstīgi Direktīvas 2014/67/ES 9. pantam. Minētajā novērtējumā jāņem vērā to dalībvalstu pieredze, kas, iespējams, izvēlējušās atbilstīgi šīs regulas 6. panta 3. punktam izmantot elektronisko platformu, kas pievienota *IMI*.

20. pants

Grozījumi Regulā (EK) Nr. 1024/2012

Regulas (ES) Nr. 1024/2012 pielikumā pievieno šādu punktu:

“9. Eiropas Parlamenta un Padomes [...] Regula (ES) [...], ar ko ievieš Eiropas pakalpojumu e-karti un saistīto administratīvo nodrošinājumu.”

21. pants
Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā [divdesmitajā] dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Šīs regulas 4. panta 1.–3. punktu, 5. panta 1. punktu, 6. panta 1., 2., 3. un 4. punktu, 7. panta 1. un 2. punktu, 8. panta 1. punktu, 9. panta 1., 2. un 3. punktu, 10. panta 1. punktu un 14. panta 1., 2. un 3. punktu piemēro no [divi gadi pēc šīs regulas stāšanās spēkā].

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē,

*Eiropas Parlamenta vārdā —
priekšsēdētājs*

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

- 1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums
- 1.2. Attiecīgās politikas jomas *ABM/ABB* struktūrā
- 1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība
- 1.4. Mērķis(-i)
- 1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums
- 1.6. Ilgums un finansiālā ietekme
- 1.7. Paredzētie pārvaldības veidi

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

- 2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi
- 2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma
- 2.3. Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

- 3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas
- 3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem
 - 3.2.1. *Kopsavilkums par paredzamo ietekmi uz izdevumiem*
 - 3.2.2. *Paredzamā ietekme uz darbības apropriācijām*
 - 3.2.3. *Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām*
 - 3.2.4. *Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu*
 - 3.2.5. *Trešo personu iemaksas*
- 3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

TIESĪBU AKTA PRIEKŠLIKUMA FINANŠU PĀRSKATS

1. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS KONTEKSTS

1.1. Priekšlikuma/iniciatīvas nosaukums

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula, ar ko ievieš Eiropas pakalpojumu e-karti un saistīto administratīvo nodrošinājumu

1.2. Attiecīgās politikas jomas **ABM/ABB struktūrā**³¹

02. sadaļa: iekšējais tirgus, rūpniecība, uzņēmējdarbība un MVU

Darbība 02 03: iekšējais preču un pakalpojumu tirgus

1.3. Priekšlikuma/iniciatīvas būtība

☒ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību, kas pazīnота Vienotā tirgus stratēģijā**

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **jaunu darbību, pamatojoties uz izmēģinājuma projektu/sagatavošanas darbību**³²

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **esošas darbības pagarināšanu**

☐ Priekšlikums/iniciatīva attiecas uz **darbību, kas pārveidota jaunā darbībā**

1.4. Mērķis(-i)

1.4.1. Komisijas daudzgadu stratēģiskie mērķi, kurus plānots sasniegt ar priekšlikumu/iniciatīvu

Iekšējā tirgus, rūpniecības, uzņēmējdarbības un MVU ģenerāldirektorāta Stratēģiskajā plānā 2016.–2020. gadam padziļināts un taisnīgāks iekšējais tirgus ar spēcīgāku rūpniecisko bāzi noteikts par Komisijas prioritāti. Komisija savā paziņojumā par Vienotā tirgus stratēģiju “Vienotā tirgus pilnīgošana — plašākas iespējas cilvēkiem un uzņēmējdarbībai” (COM(2015) 550 final) paziņoja par likumdošanas iniciatīvām ar mērķi likvidēt šķēršļus pakalpojumu tirgū.

Šajā saistībā Vienotā tirgus stratēģijā tika ierosināts ieviest Eiropas pakalpojumu e-karti (“pakalpojumu pasi”), lai palielinātu noteiktību un mazinātu šķēršļus pakalpojumu sniedzējiem, kuri vēlas piekļūt citiem ES tirgiem, lai paplašinātu savu darbību. Šo paziņojumu atzinīgi novērtēja Eiropadome savos 2016. gada jūnija secinājumos.

Šīs iniciatīvas vispārīgie mērķi ir uzlabot uzņēmējdarbības un būvniecības pakalpojumu tirgus integrāciju un veicināt ražīguma pieaugumu abās nozarēs.

1.4.2. Konkrētie mērķi un attiecīgās ABM/ABB darbības

Konkrētie mērķi

Šā priekšlikuma konkrētie mērķi ir šādi:

– atvieglot iespējas uzņēmumiem sniegt pakalpojumus citās dalībvalstīs un samazināt attiecīgās izmaksas;

³¹ ABM — budžeta līdzekļu vadība pa darbības jomām; ABB — budžeta līdzekļu sadale pa darbības jomām.

³² Kā paredzēts Finanšu regulas 54. panta 2. punkta a) vai b) apakšpunktā.

- tirgū viest lielāku uzticību ārvalstu pakalpojumu sniedzējiem, uzlabojot pārredzamību un palielinot pieejamās informācijas apjomu;
- paaugstināt tirgus dinamiku un konkurences līmeni, tādējādi palielinot izvēles iespējas un pievienoto vērtību patērētājiem.

Lai sasniegtu šos mērķus, tiek paredzētas šādas darbības:

- 1) mazināt administratīvo slogu, īstenojot ES līmeņa procedūru, kas paredz izmantot publisku saskarni, kura ļauj pakalpojumu sniedzējiem kārtot formalitātes tiešsaistē;
- 2) nodrošināt izcelsmes dalībvalsts un uzņēmējas dalībvalsts sadarbību, izmantojot IT platformu Eiropas līmenī. Šajā saistībā *IMI* sistēma pildīs valstu iestāžu atbalsta struktūras funkcijas. Tā būtu jāpilnveido, lai atbalstītu Eiropas pakalpojumu e-kartes darbību.

Attiecīgās ABM/ABB darbības

Darbība 02 03: iekšējais preču un pakalpojumu tirgus.

1.4.3. Paredzamais(-ie) rezultāts(-i) un ietekme

Norādīt, kāda ir priekšlikuma/iniciatīvas iecerētā ietekme uz finansējuma saņēmējiem/mērķgrupām.

Priekšlikums, kura pamatā ir direktīva, ar ko ieviesta Eiropas pakalpojumu e-karte, nodrošinās:

- 1) administratīvā sloga samazināšanu pakalpojumu sniedzējiem, kuri vēlas sniegt pakalpojumus citās dalībvalstīs, jo tie varēs izmantot vienkāršotu elektronisko procedūru, lai kārtotu formalitātes, un tiks nodrošināta pārredzamība attiecībā uz pieprasījumu apstrādi; tādējādi pakalpojumu sniedzējiem tiks mazināts laika patēriņš un izmaksas, sniedzot pakalpojumus pāri robežām vai izveidojot pakārtotu struktūru;
- 2) administratīvā sloga samazināšanu valstu iestādēm, tostarp veicinās dažādu dalībvalstu ciešāku sadarbību;
- 3) izmaksu ietaupījumus, jo pašreizējais IT rīks (Iekšējā tirgus informācijas sistēma, turpmāk — “IMI”) tiks izmantots jaunās jomās, lai panāktu apjomrādītus ietaupījumus un palielinātu tā izmantošanas jomu (tā vietā, lai izstrādātu jaunu, vienam mērķim paredzētu rīku). Kompetentās iestādes jau ir reģistrētas IMI.

1.4.4. Rezultātu un ietekmes rādītāji

Norādīt priekšlikuma/iniciatīvas īstenošanas uzraudzībā izmantojamus rādītājus.

Priekšlikums veicinās Pakalpojumu direktīvas efektīvāku īstenošanu, jo īpaši uzņēmējdarbības un būvniecības pakalpojumu nozarēs.

Tā tiešu ietekmi var noteikt, izmantojot šādus rādītājus:

- pakalpojumu sniedzēju skaitu, kas izmantotu Eiropas pakalpojumu e-karti (kā arī saistītās formalitātes attiecībā uz darbinieku norīkošanu darbā vai pašnodarbināto pārvietošanos);
- pakalpojumu sniedzēju pieredzi, izpildot piedāvātās elektroniskās procedūras;
- piedāvāto procedūru vidējo ātrumu;
- informācijas apmaiņas gadījumu skaitu dalībvalstu starpā;
- to dalībvalstu pieredzi, kas izmanto regulas 6. panta 3. punktā paredzēto iespēju attiecībā uz iepriekš minētajiem kritērijiem.

1.5. Priekšlikuma/iniciatīvas pamatojums

1.5.1. Īstermiņa vai ilgtermiņa vajadzības

Priekšlikums mazinās administratīvo slogu un uzlabos juridisko noteiktību pakalpojumu sniedzējiem, kuri vēlas sākt sniegt pakalpojumus citā dalībvalstī gan īslaicīgi, gan izveidojot pakārtotu struktūru. Turklāt priekšlikums tirgū viesīs lielāku uzticību ārvalstu pakalpojumu sniedzējiem, uzlabojot pārredzamību un palielinot pieejamās informācijas apjomu.

Eiropas pakalpojumu e-karte nodrošinās arī konkrētus ieguvumus dalībvalstu iestādēm. Pirmkārt, tā mazinās kompetento iestāžu noslogotību gan uzņēmējā dalībvalstī, gan arī izcelsmes dalībvalstī, aizstājot tradicionālo dokumentu apstrādes darbu ar elektronisku darbplūsmu. Šāda darbplūsma būtu lielā mērā standartizēta, un tiktu piedāvātas automātiskas tulkošanas iespējas. Otrkārt, formalitātes tiks integrētas vienā elektroniskā lietojumprogrammā tā vietā, lai veiktu vairākas vienlaicīgas darbplūsmas, kā tas notiek patlaban.

To būs iespējams panākt, ieviešot vienotu ES līmeņa procedūru, kuras pamatā ir kopīgā Eiropas IT platforma (*IMI* sistēma). Šo sistēmu ir izstrādājusi Komisija, un tā pārvalda un finansē šo sistēmu jau vairākus gadus. Dalībvalstis jau ir ieguvušas pieredzi darbā ar šo sistēmu — kopš 2011. gada *IMI* reģistrēto kompetento iestāžu skaits jau pārsniedz 5000.

1.5.2. *ES iesaistīšanās pievienotā vērtība*

Iespējamie valstu vai reģionālie risinājumi administratīvās vienkāršošanas panākšanai dalībvalstīs atšķirtos gan izmaksu ietaupījumu, gan arī efektivitātes ziņā. ES līmeņa rīcība nodrošinātu, ka pakalpojumu sniedzējiem, kas paplašina savu darbību pāri robežām, tiek piemērota mazāk atšķirīga pieeja visās dalībvalstīs.

Nemot vērā to, ka *IMI* ir centralizēts saziņas rīks, ko izstrādājusi un uztur Komisija, tas veicinās Eiropas pakalpojumu e-kartes ieviešanu un netraucētu izdošanu, kā arī efektīvu sistēmu sadarbībai dalībvalstu starpā. Eiropas pakalpojumu e-karte (pamatojoties uz *IMI* sistēmu) nodrošinātu iespēju arī pārvarēt konkrētus šķēršļus, ko uzņēmumiem rada, piemēram, tulkošanas izmaksas. Komisija piedāvās *IMI* kā bezmaksas IT platformu tām dalībvalstīm, kuras izteikušas vēlmi to izmantot, lai iesniegtu iepriekšējas deklarācijas par to teritorijā darbā norīkoti darbiniekiem. Turklāt, ja dalībvalstis to vēlēties, Komisija *IMI* darīs pieejamu informācijas apmaiņai vietējā līmenī saistībā ar Eiropas pakalpojumu e-kartēm.

1.5.3. *Līdzīgas līdzšinējās pieredzes rezultātā gūtās atziņas*

IMI sistēma ir izrādījusies efektīvs un uzticams rīks citās jomās. Labs piemērs ir Eiropas profesionālās kartes procedūra profesionālo kvalifikāciju atzīšanai, kas ieviesta 2013. gadā, grozot Direktīvu 2005/36/EK.

Eiropas profesionālā karte veicina konkrētu profesionāļu profesionālo kvalifikāciju atzīšanu. Tā ir centralizēti piedāvāta ES līmeņa procedūra ar skaidri noteiktu procesuālo darbplūsmu *IMI* sistēmā. Dalībvalstu pienākumi procesuālajā darbplūsmā ir precīzi noteikti, tādējādi novēršot vispārīgāku noteikumu neskaidrību. Minētā procedūra nodrošina mērķtiecīgu risinājumu, kura pamatā ir īpaši noteikumi par praktiskiem jautājumiem, piemēram, par dokumentiem, pieteikumu izskatīšanas termiņiem un klusējot dotu apstiprinājumu, ja uzņēmējas dalībvalsts iestādes nepieņem galīgo lēmumu noteiktajā termiņā. Tādējādi Eiropas profesionālā karte nodrošina vieglāku, ātrāku un pārredzamāku risinājumu kvalifikāciju atzīšanai.

Kopš 2016. gada janvāra, kad Eiropas profesionālā karte kļuva pieejama, ir izdotas jau vairāk nekā 560 Eiropas profesionālās kartes (līdz 2016. gada 20. oktobrim). Eiropas profesionālās kartes izmantošanas apguve ir bijusi ļoti aktīva, tādējādi liecinot par augsto pieprasījumu to profesionāļu vidū, kuri to var patlaban izmantot (medmāsas, fizioterapeiti, kalnu gidi, nekustamā īpašuma aģenti un farmaceiti).

1.5.4. *Saderība un iespējamā sinerģija ar citiem atbilstošiem instrumentiem*

Komisija ir ieplānojusi vairākas iniciatīvas, kas arī paredzētas, lai ieviestu elektroniskās procedūras vai nodrošinājumu, ar ko pēc iespējas ir paredzēta sinerģija. Cita starpā tās ir iniciatīvas saistībā ar sabiedrību reģistru savstarpējo savienojamību (*BRIS*), saistībā ar maksātnespējas reģistru savstarpējo savienojamību un PVN mini vienotā kontaktpunkta (*MOSS*) paplašināšanu. *BRIS* sāks darbību 2017. gada vidū un nodrošinās plašāku piekļuvi uzņēmumu datiem. Sākot ar 2019. gadu, to papildinās maksātnespējas reģistru savstarpējā savienojamība. PVN *MOSS*, sākot ar 2021. gadu,

samazinās izmaksas ārvalstu pakalpojumu sniedzējiem ar PVN saistīto formalitāšu jomā.

Visas šīs iniciatīvas papildinās Eiropas pakalpojumu e-kartes iniciatīvu. Turklāt tiks meklētas arī sinerģijas iespējas. Piemēram, informācija, kas pieejama *BRIS* (kā arī maksātnespējas reģistru savstarpējās savienojamības sistēmā), būtu jāizmanto koordinējošajām iestādēm, ja tas ir tehniski iespējams, lai pilnīgi noformētu EPK pieteikumu vai lai veiktu informācijas salīdzinošo pārbaudi.

1.6. Ilgums un finansiālā ietekme

☐ **Ierobežota ilguma** priekšlikums/iniciatīva

- ☐ Priekšlikuma/iniciatīvas darbības laiks: [DD.MM.]GGGG.–[DD.MM.]GGGG.
- ☐ Finansiālā ietekme: GGGG.– GGGG.

☒ **Beztermiņa** priekšlikums/iniciatīva

Īstenošana ar sākšanas periodu no 2018. gada līdz 2021. gadam,

pēc kura turpinās normāla darbība. Izveides, ekspluatācijas un uzturēšanas izmaksas ir iekļautas *IMI* sistēmas darbības attiecīgajās izmaksās.

1.7. Paredzētie pārvaldības veidi³³

☒ Komisijas īstenota **tieša pārvaldība**:

- ☒ ko veic tās struktūrvienības, tostarp personāls Savienības delegācijās;
- ☐ ko veic izpildaģentūras.

☐ **Dalīta pārvaldība** kopā ar dalībvalstīm

☐ **Netieša pārvaldība**, kurā budžeta īstenošanas uzdevumi uzticēti:

- ☐ trešām valstīm vai to noteiktām struktūrām;
- ☐ starptautiskām organizācijām un to aģentūrām (precizēt);
- ☐ EIB un Eiropas Investīciju fondam;
- ☐ Finanšu regulas 208. un 209. pantā minētajām struktūrām;
- ☐ publisko tiesību subjektiem;
- ☐ privāttiesību subjektiem, kas veic valsts pārvaldes uzdevumus, ja tie sniedz pienācīgas finanšu garantijas;
- ☐ struktūrām, kuru darbību reglamentē dalībvalsts privāttiesības un kurām ir uzticēta publiskā un privātā sektora partnerības īstenošana, un kuras sniedz pienācīgas finanšu garantijas;
- ☐ personām, kurām ir uzticēts veikt īpašas darbības KĀDP saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību V sadaļu un kuras ir noteiktas attiecīgā pamataktā.

³³

Skaidrojumus par pārvaldības veidiem un atsaucies uz Finanšu regulu skatīt *BudgWeb* tīmekļa vietnē:
http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

2. PĀRVALDĪBAS PASĀKUMI

2.1. Uzraudzības un ziņošanas noteikumi

Norādīt periodiskumu un nosacījumus.

Komisija ziņo par *IMI* attīstību un darbības rezultātiem, izmantojot vienotā tirgus rezultātu apkopojumu tiešsaistē. Šajā saistībā tiks sniegti atbilstīgi ziņojumi par *IMI* izmantošanu Eiropas pakalpojumu e-kartes pieprasījumiem. Turklāt Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājam periodiski tiks sniegts ziņojums par *IMI* datu aizsardzības aspektiem, tostarp par to drošību.

Pēc Eiropas pakalpojumu e-kartes ieviešanas gaidāmajos tiesību aktos tiks paredzēta arī pārskatīšana pēc 5 gadiem.

2.2. Pārvaldības un kontroles sistēma

2.2.1. Apzinātie riski

Var noteikt vispārīgu risku, proti, ka pakalpojumu sniedzēji nepieņem Eiropas pakalpojumu e-kartes instrumentu. Tas nozīmē risku, ka Eiropas pakalpojumu e-karte ir pilnīgi izstrādāta un darbojas, taču pēc tās ir neliels pieprasījums vai pieprasījuma nav. Vēl viens risks ir tāds, ka kompetentajām iestādēm var būt grūti pielāgoties un ka tās var nespēt nodrošināt pienācīgus resursus, lai atbilstīgi un laikus apstrādātu pieprasījumus.

Viena no galvenajām priekšlikuma iezīmēm ir tā, ka Eiropas pakalpojumu e-kartes darbības pamatā būs *IMI* funkciju izmantošana. *IMI* vispārīgie riski, tostarp darbības riski, ir noteikti saistībā ar Regulu (ES) Nr. 1024/2012 ("*IMI* regulu"). Komisija ir *IMI* "sistēmas īpašniece" un ir atbildīga par tās ikdienas darbību, uzturēšanu un attīstību. Sistēmu izstrādā un apkalpo iekšējais piegādātājs, kurš nodrošina augstu uzņēmējdarbības turpināmības līmeni. Saistībā ar Eiropas pakalpojumu e-kartes ieviešanu pastāv arī riski attiecībā uz datu aizsardzības jautājumiem.

2.2.2. Informācija par izveidoto iekšējās kontroles sistēmu

Lai novērstu vispārīgos riskus, kas noteikti 2.2.1. iedaļā, Komisija sniegs palīdzību (piemēram, rīkojot darbseminārus u. c.) visām ieinteresētajām personām (piemēram, dalībvalstīm, iestādēm, profesionālajām struktūrām u. c.) un aktīvi veicinās jaunās sistēmas ieviešanu un izmantošanu. Dalībvalstīm tiks arī prasīts popularizēt ierosinātā instrumenta sniegtos ieguvumus.

Attiecībā uz Eiropas pakalpojumu e-kartes darbības aspektiem, jo īpaši publisko saskarni, atbalsta struktūru un paziņošanas sistēmu, jānorāda, ka tie saistīti ar *IMI* darbību, un jāņem vērā saistība ar vispārējo *IMI* iekšējās kontroles sistēmu, kas paredzēta *IMI* regulā. *IMI* koordinācijas komiteja ir atbildīga par augsta līmeņa uzraudzību un kontroli. Regulāras sanāksmes un ziņošanas instrumenti veicina IT attīstības un uzturēšanas darba ciešu uzraudzību.

Turklāt saskaņā ar *IMI* regulas 21. pantu, sākot ar 2012. gadu, Eiropas Datu aizsardzības uzraudzītājs nodrošina, ka personas datu apstrāde, ko veic Komisija, izmantojot *IMI*, notiek saskaņā ar piemērojamiem noteikumiem. Valstu datu aizsardzības iestādes dalībvalstu līmenī uzraudzīs to, kā kompetentās iestādes veic personas datu apstrādi.

2.2.3. *Paredzamās pārbaužu izmaksas un ieguvumi un gaidāmā kļūdas riska līmeņa novērtējums*

Vispārīgie riski tiks mazināti, īstenojot atbilstīgus pasākumus, tostarp sniedzot palīdzību un informāciju attiecīgajām ieinteresētajām personām.

Eiropas pakalpojumu e-kartes darbības pamatā būs *IMI* funkciju izmantošana un uz to attieksies pašreizējā *IMI* pārvaldības un kontroles sistēma. Tiek uzskatīts, ka priekšlikums neradīs paaugstinātu kļūdas riska līmeni.

2.3. **Krāpšanas un pārkāpumu novēršanas pasākumi**

Norādīt pašreizējos vai plānotos novēršanas pasākumus un citus pretpasākumus.

Lai apkarotu krāpšanu, korupciju un citas nelikumīgas darbības, *IMI* ir bez ierobežojuma piemērojami noteikumi, ko parasti piemēro Komisijas darbībām, tostarp Eiropas Parlamenta un Padomes 2013. gada 11. septembra Regula (ES, Euratom) Nr. 883/2013 par izmeklēšanu, ko veic Eiropas Birojs krāpšanas apkarošanai (*OLAF*).

3. PRIEKŠLIKUMA/INICIATĪVAS PAREDZAMĀ FINANSIĀLĀ IETEKME

3.1. Attiecīgās daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijas un budžeta izdevumu pozīcijas

- Esošās budžeta pozīcijas

Sarindotas pa daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorijām un budžeta pozīcijām.

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	Budžeta pozīcija	Izdevumu veids	Iemaksas			
	Nr. [...][Pozīcija.....]]	Dif./nedif. ³⁴	no EBTA valstīm ³⁵	no kandidātvalstīm ³⁶	no trešām valstīm	Finanšu regulas 21. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē
1A	02.03.04 Iekšējā tirgus pārvaldības instrumenti	Dif.	JĀ	NĒ	NĒ	NĒ

³⁴ Dif. — diferencētās apropriācijas, nedif. — nediferencētās apropriācijas.

³⁵ EBTA — Eiropas Brīvās tirdzniecības asociācija.

³⁶ Kandidātvalstis un attiecīgā gadījumā potenciālās kandidātvalstis no Rietumbalkāniem.

3.2. Paredzamā ietekme uz izdevumiem

Šajā iedaļā norādītie piešķirumi tiks nodrošināti, veicot reorganizāciju; nav paredzams, ka ietekme uz ES budžetu pārsniegs apropriācijas, kas jau paredzētas Komisijas oficiālajā finanšu programmā.

3.2.1. Kopsavilkums par paredzamo ietekmi uz izdevumiem

EUR

Daudz gadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	1A	Konkurētspēja izaugsmei un nodarbinātībai
--	----	---

GROW ĢD			2018. g.	2019. g.	2020. g.	2021. g.	KOPĀ
• Darbības apropriācijas							
02.03.04	Saistības	(1)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Maksājumi	(2)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
Budžeta pozīcijas numurs	Saistības	(1a)					
	Maksājumi	(2a)					
Administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem ³⁷							
Budžeta pozīcijas numurs		(3)	0	0	0	0	0
KOPĀ GROW ĢD apropriācijas	Saistības	=1+1a +3	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Maksājumi	=2+2a +3	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
• KOPĀ darbības apropriācijas							
	Saistības	(4)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Maksājumi	(5)	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000

³⁷ Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās “BA” pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

• KOPĀ administratīvās apropriācijas, kas tiek finansētas no konkrētu programmu piešķirumiem		(6)	0	0	0	0	0
KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas 1A IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	Saistības	=4+ 6	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000
	Maksājumi	=5+ 6	310 000	945 000	945 000	0	2 200 000

Daudzgadu finanšu shēmas izdevumu kategorija	5	“Administratīvie izdevumi”
---	----------	----------------------------

EUR

		2018. g.	2019. g.	2020. g.	2021. g.	KOPĀ
GROW ĢD						
• Cilvēkresursi		303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
• Pārējie administratīvie izdevumi		0	0	0	0	0
KOPĀ GROW ĢD	Apropriācijas	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000

KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	(Saistību summa = maksājumu summa)	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
--	------------------------------------	---------	---------	---------	---------	-----------

EUR

		2018. g.	2019. g.	2020. g.	2021. g.	KOPĀ
KOPĀ daudzgadu finanšu shēmas 1.–5. IZDEVUMU KATEGORIJAS apropriācijas	Saistības	613 600	1 372 800	1 372 800	358 800	3 718 000
	Maksājumi	613 600	1 372 800	1 372 800	358 800	3 718 000

Paredzamā ietekme uz darbības apropriācijām

☒ Priekšlikums/iniciatīva paredz darbības apropriācijas izmantot šādā veidā:

Saistību apropriācijas EUR

Norādīt mērķus un rezultātus ↓			2018. g.		2019. g.		2020. g.		2021. g.		KOPĀ	
	Rezultāta veids ³⁸	Rezultāta vidējās izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Daudzums	Izmaksas	Kopējais rezultātu daudzums	Kopējās izmaksas
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 1 ³⁹ Administratīvā sloga mazināšana												
– Rezultāts	Publiskā saskarne			200 000		600 000		600 000		0		1 400 000
Starpsumma – konkrētais mērķis Nr. 1				200 000		600 000		600 000		0		1 400 000
KONKRĒTAIS MĒRĶIS Nr. 2 Atbalsta struktūras funkcijas												
– Rezultāts	Atbalsta struktūras funkcijas			110 000		345 000		345 000		0		800 000
Starpsumma – konkrētais mērķis Nr. 2				110 000		345 000		345 000		0		800 000

³⁸ Rezultāti ir piegādātie produkti un pakalpojumi (piemēram, finansēto studentu apmaiņas gadījumu skaits, uzbūvētie ceļi km u. c.).

³⁹ Konkrētie mērķi, kas norādīti 1.4.2. punktā. “Konkrētie mērķi...”

KOPĒJĀS IZMAKSAS		310 000		945 000		945 000		0		2 200 000
------------------	--	---------	--	---------	--	---------	--	---	--	-----------

3.2.2. Paredzamā ietekme uz administratīvajām apropriācijām

3.2.2.1. Kopsavilkums

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva paredz izmantot administratīvās apropriācijas šādā veidā:

EUR

	2018. g.	2019. g.	2020. g.	2021. g.	KOPĀ
--	----------	----------	----------	----------	------

Daudzgaļu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA					
Cilvēkresursi	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
Pārējie administratīvie izdevumi					
Starpsumma – daudzgaļu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJA	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000

Ārpus daudzgaļu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS ⁴⁰					
Cilvēkresursi					
Pārējie administratīvie izdevumi administratīvie izdevumi					
Starpsumma – ārpus daudzgaļu finanšu shēmas 5. IZDEVUMU KATEGORIJAS					

KOPĀ	303 600	427 800	427 800	358 800	1 518 000
-------------	----------------	----------------	----------------	----------------	------------------

Ar cilvēkresursiem saistītās vajadzības tiks nodrošinātas, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ģenerāldirektorātā. Jebkāda ietekme, ko ierosināto lēmumu īstenošana radīs uz darbinieku skaitu vai apropriāciju līmeni, tiks segta, reorganizējot esošos resursus.

3.2.2.2. Paredzamās vajadzības pēc cilvēkresursiem

- ☐ Priekšlikums/iniciatīva neparedz cilvēkresursu izmantošanu
- ☒ Priekšlikums/iniciatīva paredz cilvēkresursu izmantošanu šādā veidā:
- Aplēse izsakāma ar pilnslodzes ekvivalentu

	2018. g.	2019. g.	2020. g.	2021. g.
• Štatu sarakstā ietvertās amata vietas (ierēdņi un pagaidu darbinieki)				

⁴⁰

Tehniskais un/vai administratīvais atbalsts un ES programmu un/vai darbību īstenošanas atbalsta izdevumi (kādreizējās “BA” pozīcijas), netiešā pētniecība, tiešā pētniecība.

XX 01 01 01 (Galvenā mītne un Komisijas pārstāvniecības)	2,2	3,1	3,1	2,6
XX 01 01 02 (Delegācijas)				
XX 01 05 01 (Netiešā pētniecība)				
10 01 05 01 (Tiešā pētniecība)				
• Ārštata darbinieki (izsakot ar pilnslodzes ekvivalentu – FTE) ⁴¹				
XX 01 02 01 (AC, END, INT, ko finansē no vispārīgajām apropriācijām,)				
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT un JED delegācijās)				
XX 01 04 yy ⁴²	– galvenajā mītnē			
	– delegācijās			
XX 01 05 02 (AC, END, INT – netiešā pētniecība)				
10 01 05 02 (AC, END, INT – tiešā pētniecība)				
Citas budžeta pozīcijas (precizēt)				
KOPĀ	2,2	3,1	3,1	2,6

– XX ir attiecīgā politikas joma vai budžeta sadaļa.

Vajadzības pēc cilvēkresursiem tiks nodrošinātas, izmantojot attiecīgā ĢD darbiniekus, kuri jau ir iesaistīti konkrētās darbības pārvaldībā un/vai ir pārgrupēti attiecīgajā ģenerāldirektorātā. Jebkāda ietekme, ko ierosināto lēmumu īstenošana radīs uz darbinieku skaitu vai apropriāciju līmeni, tiks segta, reorganizējot esošos resursus.

Veicamo uzdevumu apraksts

Ierēdņi un pagaidu darbinieki	<u>Atbalsts saistīto īstenošanas aktu pieņemšanai, projektu pārvaldība, darbības analīze un īstenošanas atbalsta darbības.</u>
Ārštata darbinieki	

⁴¹ AC – līgumdarbinieki, AL – vietējie darbinieki, END – valstu norīkotie eksperti, INT – aģentūras darbinieki, JED – jaunākie eksperti delegācijās.

⁴² Ārštata darbiniekiem paredzēto maksimālo summu finansē no darbības apropriācijām (kādreizējām “BA” pozīcijām).

3.2.3. *Saderība ar kārtējo daudzgadu finanšu shēmu*

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva atbilst kārtējai daudzgadu finanšu shēmai
- ☐ Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpārplāno attiecīgā izdevumu kategorija daudzgadu finanšu shēmā
- ☐ Pieņemot priekšlikumu/iniciatīvu, jāpiemēro elastības instruments vai jāpārskata daudzgadu finanšu shēma

3.2.4. *Trešo personu iemaksas*

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva neparedz trešo personu līdzfinansējumu
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva paredz šādu līdzfinansējumu:

3.3. Paredzamā ietekme uz ieņēmumiem

- ☒ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli neietekmē ieņēmumus
- ☐ Priekšlikums/iniciatīva finansiāli ietekmē:
 - ☐ pašu resursus
 - ☐ dažādus ieņēmumus